

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2013. április 25., csütörtök

Tartalomjegyzék

2013. évi XLVIII. törvény	Az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi szankcionálásáról	50240
2013. évi XLIX. törvény	Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról	50241
2013. évi L. törvény	Az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról	50241
2013. évi LI. törvény	A világorökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról	50255
10/2013. (IV. 25.) AB határozat	Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 13. § (1) bekezdése és 14. § (1) bekezdése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz elutasításáról	50257
26/2013. (IV. 25.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról	50266
27/2013. (IV. 25.) OGY határozat	Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	50266
28/2013. (IV. 25.) OGY határozat	Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	50267
29/2013. (IV. 25.) OGY határozat	Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	50267
30/2013. (IV. 25.) OGY határozat	Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	50267
31/2013. (IV. 25.) OGY határozat	Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	50268
32/2013. (IV. 25.) OGY határozat	Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	50268
33/2013. (IV. 25.) OGY határozat	Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében	50268
59/2013. (IV. 25.) ME határozat	Főiskolai tanár kinevezéséről	50269

II. Törvények

2013. évi XLVIII. törvény az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi szankcionálásáról*

- 1. §** (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény a következő 269/B. §-sal egészül ki:
„269/B. § Aki horogkeresztet, SS-jelvényt, nyilaskeresztet, sarló-kalapácsot, ötágú vöröscsillagot vagy ezeket ábrázoló jelképet a köznyugalom megzavarására alkalmas – különösen az önkényuralmi rendszerek áldozatainak emberi méltóságát vagy kegyeleti jogát sértő – módon
- terjeszt,
 - nagy nyilvánosság előtt használ, vagy
 - közzszemlére tesz,
- ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el, és pénzbüntetéssel büntetendő.”
- (2) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 269/C. §-át megelőző alcímében és 269/C. §-ában a „nemzeti szocialista” szövegrész helyébe a „nemzetiszocialista” szöveg lép.
- 2. §** (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 335. §-a a következő szöveggel lép hatályba:
„335. § Aki horogkeresztet, SS-jelvényt, nyilaskeresztet, sarló-kalapácsot, ötágú vöröscsillagot vagy ezeket ábrázoló jelképet a köznyugalom megzavarására alkalmas – különösen az önkényuralmi rendszerek áldozatainak emberi méltóságát vagy kegyeleti jogát sértő – módon
- terjeszt,
 - nagy nyilvánosság előtt használ, vagy
 - közzszemlére tesz,
- ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt elzárással büntetendő.”
- (2) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 333. §-át megelőző alcímében és 333. §-ában a „nemzeti szocialista” szövegrész a „nemzetiszocialista” szöveggel lép hatályba.
- 3. §** (1) Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 73. § (2) bekezdésében a „nemzeti szocialista” szövegrész helyébe a „nemzetiszocialista” szöveg lép.
- (2) Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 15. számú melléklet B:5 mezőjében a „nemzeti szocialista” szövegrész helyébe a „nemzetiszocialista” szöveg lép.
- (3) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény 316. §-ának az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 73. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a „nemzeti szocialista” szövegrész helyett a „nemzetiszocialista” szöveggel lép hatályba.
- (4) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény
1. mellékletének az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 1. számú melléklet B:74 mezőjét és D:74 mezőjét megállapító rendelkezése,
 2. mellékletének az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 12. számú melléklet B:75 mezőjét és D:75 mezőjét megállapító rendelkezése,
 3. mellékletének az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 15. számú melléklet B:5 mezőjét és D:5 mezőjét megállapító rendelkezése
- a „nemzeti szocialista” szövegrész helyett a „nemzetiszocialista” szöveggel lép hatályba.

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

4. § Ez a törvény 2013. április 30-án lép hatályba.

5. § E törvény 3. § (1) és (3) bekezdése az Alaptörvény 4. cikk (2) és (5) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2013. évi XLIX. törvény az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról*

1. § Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 24. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:
„24. § (1) A jegyző, főjegyző, megyei főjegyző (a továbbiakban együtt: jegyző) által elkészített, a következő évre vonatkozó költségvetési koncepciót a polgármester október 31-ig nyújtja be a képviselő-testületnek.”

2. § Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba, és az azt követő napon hatályát veszti.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

2013. évi L. törvény az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról**

A nemzet érdekében kiemelten fontos – napjaink információs társadalmát érő fenyegetések miatt – a nemzeti vagyon részét képező nemzeti elektronikus adatvagyon, valamint az ezt kezelő információs rendszerek, illetve a létfontosságú információs rendszerek és rendszerelemek biztonsága.

Társadalmi elvárás az állam és polgárai számára elengedhetetlen elektronikus információs rendszerekben kezelt adatok és információk bizalmosságának, sértetlenségének és rendelkezésre állásának, valamint ezek rendszerelemei sértetlenségének és rendelkezésre állásának zárt, teljes körű, folytonos és a kockázatokkal arányos védelmének biztosítása, ezáltal a kibertér védelme. Mindezekre figyelemmel az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Értelmező rendelkezések

- 1. §** (1) E törvény alkalmazásában
1. *adat*: az információ hordozója, a tények, fogalmak vagy utasítások formalizált ábrázolása, amely az emberek vagy automatikus eszközök számára közlésre, megjelenítésre vagy feldolgozásra alkalmas;
 2. *adatfeldolgozás*: az adatkezeléshez kapcsolódó technikai feladatok elvégzése;
 3. *adatfeldolgozó*: az a természetes személy, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság vagy egyéni vállalkozó, aki vagy amely az adatkezelő részére adatfeldolgozást végez;
 4. *adatkezelés*: az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így különösen gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása,

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés a 2013. április 15-i ülésnapján fogadta el.

- felhasználása, lekérdezése, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adatok további felhasználásának megakadályozása;
5. *adatkezelő*: az a természetes személy, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság vagy egyéni vállalkozó, aki vagy amely az adatkezelést végzi;
 6. *adminisztratív védelem*: a védelem érdekében hozott szervezési, szabályozási, ellenőrzési intézkedések, továbbá a védelemre vonatkozó oktatás;
 7. *auditálás*: előírások teljesítésére vonatkozó megfeleléségi vizsgálat, ellenőrzés;
 8. *bizalmasság*: az elektronikus információs rendszer azon tulajdonsága, hogy a benne tárolt adatot, információt csak az arra jogosultak és csak a jogosultságuk szintje szerint ismerhetik meg, használhatják fel, illetve rendelkezhetnek a felhasználásáról;
 9. *biztonsági esemény*: nem kívánt vagy nem várt egyedi esemény vagy eseménysorozat, amely az elektronikus információs rendszerben kedvezőtlen változást vagy egy előzőleg ismeretlen helyzetet idéz elő, és amelynek hatására az elektronikus információs rendszer által hordozott információ bizalmassága, sértetlensége, hitelessége, funkcionalitása vagy rendelkezésre állása elvész, illetve megsérül;
 10. *biztonsági esemény kezelése*: az elektronikus információs rendszerben bekövetkezett biztonsági esemény dokumentálása, következményeinek felszámolása, a bekövetkezés okainak és felelőseinek megállapítása, és a hasonló biztonsági események jövőbeni előfordulásának megakadályozása érdekében végzett tervszerű tevékenység;
 11. *biztonsági osztály*: az elektronikus információs rendszer védelmének elvárt erőssége;
 12. *biztonsági osztályba sorolás*: a kockázatok alapján az elektronikus információs rendszer védelme elvárt erősségének meghatározása;
 13. *biztonsági szint*: a szervezet felkészültsége az e törvényben és a végrehajtására kiadott jogszabályokban meghatározott biztonsági feladatok kezelésére;
 14. *biztonsági szintbe sorolás*: a szervezet felkészültségének meghatározása az e törvényben és a végrehajtására kiadott jogszabályokban meghatározott biztonsági feladatok kezelésére;
 15. *elektronikus információs rendszer biztonsága*: az elektronikus információs rendszer olyan állapota, amelyben annak védelme az elektronikus információs rendszerben kezelt adatok bizalmassága, sértetlensége és rendelkezésre állása, valamint az elektronikus információs rendszer elemeinek sértetlensége és rendelkezésre állása szempontjából zárt, teljes körű, folytonos és a kockázatokkal arányos;
 16. *életciklus*: az elektronikus információs rendszer tervezését, fejlesztését, üzemeltetését és megszüntetését magába foglaló időtartam;
 17. *észlelés*: a biztonsági esemény bekövetkezésének felismerése;
 18. *felhasználó*: egy adott elektronikus információs rendszert igénybe vevők köre;
 19. *fenyegetés*: olyan lehetséges művelet vagy esemény, amely sértheti az elektronikus információs rendszer vagy az elektronikus információs rendszer elemei védettségét, biztonságát, továbbá olyan mulasztásos cselekmény, amely sértheti az elektronikus információs rendszer védettségét, biztonságát;
 20. *fizikai védelem*: a fizikai térben megvalósuló fenyegetések elleni védelem, amelynek fontosabb részei a természeti csapás elleni védelem, a mechanikai védelem, az elektronikai jelzőrendszer, az élőerős védelem, a beléptető rendszer, a megfigyelő rendszer, a tápáramellátás, a sugárzott és vezetett zavarvédelem, klimatizálás és a tűzvédelem;
 21. *folytonos védelem*: az időben változó körülmények és viszonyok között is megszakítás nélkül megvalósuló védelem;
 22. *globális kibertér*: a globálisan összekapcsolt, decentralizált, egyre növekvő elektronikus információs rendszerek, valamint ezen rendszereken keresztül adatok és információk formájában megjelenő társadalmi és gazdasági folyamatok együttese;
 23. *informatikai biztonságpolitika*: a biztonsági célok, alapelvek és a szervezet vezetői elkötelezettségének bemutatása az e törvényben és a végrehajtására kiadott jogszabályokban meghatározott biztonsági feladatok irányítására és támogatására;
 24. *informatikai biztonsági stratégia*: az informatikai biztonságpolitikában kitűzött célok megvalósításának útja, módszere;
 25. *információ*: bizonyos tényekről, tárgyakról vagy jelenségekről hozzáférhető formában megadott megfigyelés, tapasztalat vagy ismeret, amely valakinek a tudását, ismeretkészletét, annak rendezettségét megváltoztatja, átalakítja, alapvetően befolyásolja, bizonytalanságát csökkenti vagy megszünteti;

26. *kibertartóság*: a kibertérben létező kockázatok kezelésére alkalmazható politikai, jogi, gazdasági, oktatási és tudatosságnövelő, valamint technikai eszközök folyamatos és tervszerű alkalmazása, amelyek a kibertérben létező kockázatok elfogadható szintjét biztosítva a kibertér megbízható környezeté alakítják a társadalmi és gazdasági folyamatok zavartalan működéséhez és működtetéséhez;
27. *kibervédelem*: a kibertérből jelentkező fenyegetések elleni védelem, ideértve a saját kibertér képességek megőrzését;
28. *kockázat*: a fenyegetettség mértéke, amely egy fenyegetés bekövetkezése gyakoriságának (bekövetkezési valószínűségének) és az ez által okozott kár nagyságának a függvénye;
29. *kockázatelemzés*: az elektronikus információs rendszer értékének, sérülékenységének (gyenge pontjainak), fenyegetéseinek, a várható károknak és ezek gyakoriságának felmérése útján a kockázatok feltárása és értékelése;
30. *kockázatkezelés*: az elektronikus információs rendszerre ható kockázatok csökkentésére irányuló intézkedésrendszer kidolgozása;
31. *kockázatokkal arányos védelem*: az elektronikus információs rendszer olyan védelme, amelynek során a védelem költségei arányosak a fenyegetések által okozható károk értékével;
32. *korai figyelmeztetés*: valamely fenyegetés várható bekövetkezésének jelzése a fenyegetés bekövetkezése előtt annyi idővel, hogy hatékony védelmi intézkedéseket lehessen hozni;
33. *létfontosságú információs rendszerelem*: az európai létfontosságú rendszerelem és a nemzeti létfontosságú rendszerelem törvény alapján kijelölt létfontosságú rendszerelemek azon elektronikus információs létesítményei, eszközei vagy szolgáltatásai, amelyek működésképtelenné válása vagy megsemmisülése az európai létfontosságú rendszerelem és a nemzeti létfontosságú rendszerelem törvény alapján kijelölt létfontosságú rendszerelemeket vagy azok részeit elérhetetlenné tenné, vagy működőképességüket jelentősen csökkentené;
34. *logikai védelem*: az elektronikus információs rendszerben információtechnológiai eszközökkel és eljárásokkal (programokkal, protokollokkal) kialakított védelem;
35. *magyar kibertér*: a globális kibertér elektronikus információs rendszereinek azon része, amelyek Magyarországon találhatóak, valamint a globális kibertér elektronikus rendszerein keresztül adatok és információk formájában megjelenő társadalmi és gazdasági folyamatok közül azok, amelyek Magyarországon történnek vagy Magyarországra irányulnak, illetve Magyarország érintett benne;
36. *megelőzés*: a fenyegetés hatása bekövetkezésének elkerülése;
37. *reagálás*: a bekövetkezett biztonsági esemény terjedésének megakadályozására vagy késleltetésére, a további károk mérséklésére tett intézkedés;
38. *rendelkezésre állás*: annak biztosítása, hogy az elektronikus információs rendszerek az arra jogosult személy számára elérhetőek és az abban kezelt adatok felhasználhatóak legyenek;
39. *sértetlenség*: az adat tulajdonsága, amely arra vonatkozik, hogy az adat tartalma és tulajdonságai az elvárttal megegyeznek, ideértve a bizonyosságot abban, hogy az az elvárt forrásból származik (hitelesség) és a származás ellenőrizhetőségét, bizonyosságát (letagadhatatlanságát) is, illetve az elektronikus információs rendszer elemeinek azon tulajdonságát, amely arra vonatkozik, hogy az elektronikus információs rendszer eleme rendeltetésének megfelelően használható;
40. *sérülékenység*: az elektronikus információs rendszer olyan része vagy tulajdonsága, amelyen keresztül valamely fenyegetés megvalósulhat;
41. *sérülékenységvizsgálat*: az elektronikus információs rendszerek gyenge pontjainak (biztonsági rések) és az ezeken keresztül fenyegető biztonsági eseményeknek a feltárása;
42. *számítógépes incidenskezelő központ*: az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség ajánlásai szerint működő, számítástechnikai vészhelyzetekre reagáló egység, amely a nemzetközi hálózatbiztonsági, valamint kritikus információs infrastruktúrák védelmére szakosodott szervezetekben tagsággal és akkreditációval rendelkezik [(európai használatban: CSIRT (Computer Security Incident Response Team), amerikai használatban: CERT (Computer Emergency Response Team)];
43. *szervezet*: az adatkezelést vagy adatfeldolgozást végző jogi személy, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, egyéni vállalkozó;
44. *teljes körű védelem*: az elektronikus információs rendszer valamennyi elemére kiterjedő védelem;
45. *üzemeltető*: az a természetes személy, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság vagy egyéni vállalkozó, aki vagy amely az elektronikus információs rendszer vagy annak részei működtetését végzi és a működésért felelős;

46. *védelmi feladatok*: megelőzés és korai figyelmeztetés, észlelés, reagálás, eseménykezelés;
 47. *zárt célú elektronikus információs rendszer*: jogszabályban meghatározott elkülönült nemzetbiztonsági, honvédelmi, rendészeti, igazságszolgálati, külügyi feladatokat ellátó elektronikus információs, informatikai vagy hírközlési rendszer;
 48. *zárt védelem*: az összes számításba vehető fenyegetést figyelembe vevő védelem.
- (2) E törvény alkalmazásában elektronikus információs rendszer az adatok, információk kezelésére használt eszközök (környezeti infrastruktúra, hardver, hálózat és adathordozók), eljárások (szabályozás, szoftver és kapcsolódó folyamatok), valamint az ezeket kezelő személyek együttese:
- a) számítástechnikai rendszerek és hálózatok;
 - b) helyhez kötött, mobil és egyéb rádiófrekvenciás, valamint műholdas elektronikus hírközlési hálózatok, szolgáltatások;
 - c) rádiós vagy műholdas navigáció;
 - d) automatizálási, vezérlési és ellenőrzési rendszerek (vezérlő és adatgyűjtő, távmérő, távérzékelő és telemetriai rendszerek);
 - e) a fentiek felderítéséhez, lehallgatásához vagy zavarásához használható rendszerek.
- (3) E törvény alkalmazásában egy elektronikus információs rendszernek kell tekinteni az azonos adatkezelő és adatfeldolgozó által, egymással kapcsolatban álló eszközökön (környezeti infrastruktúra, hardver, hálózat), egymással összefüggő eljárásokkal (szabályozás, szoftver és kapcsolódó folyamatok) azonos célból kezelt, kiszolgált, illetve felhasznált adatok, az ezek kezelésére használt eszközök, eljárások, valamint az ezeket kezelő, kiszolgáló és felhasználó személyek együttesét.

2. A törvény hatálya

- 2. §** (1) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni:
- a) a központi államigazgatási szervekre, a Kormány és a kormánybizottságok kivételével,
 - b) a Köztársasági Elnöki Hivatalra,
 - c) az Országgyűlés Hivatalára,
 - d) az Alkotmánybíróság Hivatalára,
 - e) az Országos Bírósági Hivatalra és a bíróságokra,
 - f) az ügyészségekre,
 - g) az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalára,
 - h) az Állami Számvevőszékre,
 - i) a Magyar Nemzeti Bankra,
 - j) a fővárosi és megyei kormányhivatalokra,
 - k) a helyi és a nemzetiségi önkormányzatok képviselő-testületének hivatalaira, a hatósági igazgatási társulásokra,
 - l) a Magyar Honvédségre.
- (2) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni:
- a) az (1) bekezdésben meghatározott szervek és ezen szervek számára adatkezelést végzők,
 - b) a jogszabályban meghatározott, a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások adatfeldolgozói,
 - c) az európai létfontosságú rendszerelemmé és a nemzeti létfontosságú rendszerelemmé törvény alapján kijelölt rendszerelemek elektronikus információs rendszereinek védelmére.
- (3) A minősített adatokat kezelő elektronikus információs rendszereket érintően
- a) e törvény rendelkezéseit a minősített adat védelmére vonatkozó jogszabályokban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni,
 - b) a 14–18. §-ban meghatározott feladatok ellátásáról a minősített adatok védelmének szakmai felügyeletéért felelős miniszter gondoskodik.
- (4) A 14–18. §-ban meghatározott feladatok ellátásáról:
- a) a Magyar Honvédség és a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat zárt célú elektronikus információs rendszerei, továbbá a Honvédelmi Tanács és a Kormány speciális működését biztosító infokommunikációs támogató rendszerei esetében a honvédelemért felelős miniszter,
 - b) a rendvédelmi szervek és a rendvédelmi szervezet irányító miniszter által irányított szervek zárt célú elektronikus információs rendszerei esetében a rendvédelmi szervezet irányító miniszter,

- c) a diplomáciai információs célokra használt zárt célú elektronikus információs rendszerei esetében a külpolitikáért felelős miniszter,
 - d) a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak az állami költségvetési bevételek biztosítását támogató elektronikus információs rendszerei esetében az adópolitikáért felelős miniszter,
 - e) az Információs Hivatal esetében a Kormány polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős tagja,
 - f) a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság esetében a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke
- jogszabályban meghatározottak szerint gondoskodik.
- (5) E törvény rendelkezéseit médiaszolgáltatási és elektronikus hírközlési tevékenység esetén az elektronikus hírközlésről szóló törvényben és az abban meghatározott elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályban, továbbá a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló törvényben és az abban meghatározott médiaigazgatásra vonatkozó szabályban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

- 3. §**
- (1) A 2. § (1) bekezdés a)–k) pontjában megjelölt szervek által kezelt adatok és a 2. § (2) bekezdés b) pontjában megjelölt szervezetek által kezelt, a nemzeti adatvagyon részét képező adatok Magyarország területén üzemeltetett elektronikus információs rendszerekben, valamint diplomáciai információs célokra használt zárt célú elektronikus információs rendszerben kezelhetők.
 - (2) A 2. § (2) bekezdés c) pontjában megjelölt elektronikus információs rendszerek – az (1) bekezdésben meghatározott kivétellel – az Európai Unió tagállamai területén üzemeltethetők.
 - (3) A 2. § (1) bekezdés a)–k) pontjában megjelölt szervek által kezelt adatok elektronikus információs rendszerei az elektronikus információs rendszerek biztonságának felügyeletét ellátó szervezeti egység (a továbbiakban: hatóság) engedélyével vagy nemzetközi szerződés alapján az Európai Unió tagállamainak területén belül üzemeltetett elektronikus információs rendszerekben is kezelhetők.
 - (4) A törvény hatálya alá tartozó elektronikus információs rendszert működtető, nem Magyarországon bejegyzett vállalkozásnak Magyarország területén működő képviselőt kell kijelölnie, aki az e törvényben foglaltak végrehajtásáért a szervezet vezetőjére vonatkozó szabályok szerint felel.

- 4. §** Az elektronikus információs rendszerekre és eszközökre, szervezetekre nemzetközi egyezmények vagy nemzetközi szabványok alapján, illetve az ezeken alapuló hazai követelmények vagy ajánlások alapján kiadott biztonsági tanúsítványokat a hatóság az eljárása során figyelembe veszi.

II. FEJEZET

ELEKTRONIKUS INFORMÁCIÓBIZTONSÁGI KÖVETELMÉNYEK

3. Alapvető elektronikus információbiztonsági követelmények

- 5. §** Az e törvény hatálya alá tartozó elektronikus információs rendszerek teljes életciklusában meg kell valósítani és biztosítani kell
- a) az elektronikus információs rendszerben kezelt adatok és információk bizalmassága, sértetlensége és rendelkezésre állása, valamint
 - b) az elektronikus információs rendszer és elemeinek sértetlensége és rendelkezésre állása
- zárt, teljes körű, folytonos és kockázatokkal arányos védelmét.
- 6. §** Az elektronikus információs rendszernek az 5. §-ban meghatározott feltételeknek megfelelő védelme körében a szervezetnek külön jogszabályban előírt logikai, fizikai és adminisztratív védelmi intézkedéseket kell meghatároznia, amelyek támogatják:
- a) a megelőzést és a korai figyelmeztetést,
 - b) az észlelést,
 - c) a reagálást,
 - d) a biztonsági események kezelését.

4. Az elektronikus információs rendszerek biztonsági osztályba sorolása

- 7. §**
- (1) Annak érdekében, hogy az e törvény hatálya alá tartozó elektronikus információs rendszerek, valamint az azokban kezelt adatok védelme a kockázatokkal arányosan biztosítható legyen, az elektronikus információs rendszereket be kell sorolni egy-egy biztonsági osztályba a bizalmasság, a sértetlenség és a rendelkezésre állás szempontjából.
 - (2) A biztonsági osztályba sorolás alkalmával – az érintett elektronikus információs rendszer vagy az általa kezelt adat bizalmasságának, sértetlenségének vagy rendelkezésre állásának kockázata alapján – 1-től 5-ig számozott fokozatot kell alkalmazni, a számozás emelkedésével párhuzamosan szigorodó védelmi előírásokkal együtt.
 - (3) A biztonsági osztályba sorolást a szervezet vezetője hagyja jóvá, és felel annak a jogszabályoknak és kockázatoknak való megfeleléséért, a felhasznált adatok teljességéért és időszerűségéért. A biztonsági osztályba sorolást a szervezet informatikai biztonsági szabályzatában kell rögzíteni.
 - (4) Az elektronikus információs rendszer bizalmasság, sértetlenség és rendelkezésre állás szerinti biztonsági osztálya alapján kell megvalósítani az 5. és 6. §-ban előírt védelmi intézkedéseket az adott elektronikus információs rendszerre vonatkozóan.
 - (5) A szervezet vezetője az e törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő, az elektronikus információs rendszerre irányadó biztonsági osztálynál magasabb, kivételes esetben indoklással ellátva alacsonyabb biztonsági osztályt is megállapíthat az elektronikus információs rendszerre vonatkozóan.
- 8. §**
- (1) A biztonsági osztályba sorolást legalább háromévenként vagy szükség esetén soron kívül, dokumentált módon felül kell vizsgálni.
 - (2) A soron kívüli biztonsági osztályba sorolást az elektronikus információs rendszer biztonságát érintő jogszabályban meghatározott változás vagy új elektronikus információs rendszer bevezetése esetén szükséges elvégezni. A soron kívüli felülvizsgálatot akkor is el kell végezni, ha a szervezet státuszában, illetve az általa kezelt vagy feldolgozott adatok vonatkozásában változás következik be.
 - (3) A 7. § (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban előírt, az elektronikus információs rendszerre vonatkozó védelem elvárt erősségének eléréséhez a szervezetnek lehetősége van a biztonsági intézkedések fokozatos kivitelezésére. Ennek keretében az első vizsgálatkor megállapított biztonsági osztályt alapul véve, minden egyes következő, magasabb biztonsági osztályhoz rendelt biztonsági intézkedések kivitelezésére két év áll rendelkezésére.
 - (4) A szervezet a jogszabályban meghatározott szempontok alapján megvizsgálja elektronikus információs rendszereit, és ennek alapján meghatározza, hogy azok a vizsgálat elvégzésekor melyik biztonsági osztálynak felelnek meg.
 - (5) Ha a szervezet az adott elektronikus információs rendszerre vonatkozó biztonsági osztály meghatározásánál hiányosságot állapít meg, akkor a vizsgálatot követő 90 napon belül cselekvési tervet készít a hiányosság megszüntetésére.
 - (6) A hatóság a szervezet – kivéve a 2. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott elektronikus információs rendszerek esetében – által megállapított biztonsági osztályt felülbíráhatja és magasabb, indokolt esetben alacsonyabb szintű osztályba sorolást is megállapíthat.

5. Az elektronikus információs rendszerrel rendelkező szervezetek biztonsági szintje

- 9. §**
- (1) A kockázatokkal arányos, költségghatékony védelem kialakítása érdekében a szervezetet az elektronikus információs rendszerek védelmére való felkészültsége alapján a szervezetnek biztonsági szintekbe kell sorolni a jogszabályban meghatározott szempontok szerint.
 - (2) A szervezet biztonsági szintje a szervezet elektronikus információs rendszereinek legmagasabb biztonsági osztályával azonos besorolású, de legalább
 - a) a 2. § (1) bekezdés b)–d), g) és k) pontjába tartozó szervezetek esetén 2.,
 - b) a 2. § (1) bekezdés a), e), f), h)–j) pontjába tartozó szervezetek esetén 3.,
 - c) a 2. § (1) bekezdés l) pontjába tartozó szervezetek esetén 4.,
 - d) a 2. § (2) bekezdés b) és c) pontjába tartozó szervezetek esetén 5. szintű.
 - (3) A szervezet az e törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő, az adott szervezetre irányadó besorolási szintnél magasabb szintű besorolást is megállapíthat.
 - (4) A hatóság – a 2. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott elektronikus információs rendszerek esetében az elektronikus információs rendszerek biztonságának felügyeletét és ellenőrzését ellátó ágazati szerv – a szervezet

által megállapított biztonsági szintet felülbíráhatja és magasabb, indokolt esetben alacsonyabb szintű besorolást is megállapíthat.

- 10. §**
- (1) A szervezet a jogszabályban meghatározott szempontok alapján meghatározza, hogy a vizsgálat elvégzésekor melyik biztonsági szintnek felel meg.
 - (2) Ha a vizsgálat alapján meghatározott biztonsági szint alacsonyabb, mint az adott szervezetre a 9. § (2) bekezdésében előírt biztonsági szint, akkor a szervezetnek a vizsgálatot követő 90 napon belül cselekvési tervet kell készítenie a számára előírt biztonsági szint elérésére.
 - (3) Ha a biztonsági szint a vizsgálat alapján az 1. szintet nem éri el, akkor az 1. szint eléréséhez szükséges intézkedéseket az (1) bekezdésben meghatározott szempontok szerint lefolytatott vizsgálatot követő egy éven belül meg kell valósítani.
 - (4) A 9. § (2) bekezdésében előírt biztonsági szint teljesítése során a szervezetnek lehetősége van az előírt biztonsági szint fokozatos elérésére. Ennek keretében a magasabb biztonsági szint elérésére – minden egyes szintet érintően, a következő magasabb szintre lépéshez – két év áll rendelkezésére.
 - (5) A biztonsági szint meghatározását a 9. § (2) bekezdésében előírt biztonsági szint elérését követően legalább háromévenként, szükség esetén soron kívül, dokumentált módon felül kell vizsgálni.
 - (6) Az elektronikus információs rendszer biztonságát érintő változás esetén, illetve új elektronikus információs rendszer bevezetések a szervezet biztonsági szintbe sorolását soron kívül meg kell ismételni.
 - (7) Ha a soron kívüli felülvizsgálat alapján meghatározott biztonsági szint alacsonyabb, mint az adott szervezetre előírt biztonsági szint, akkor a szervezetnek a vizsgálatot követő 90 napon belül cselekvési tervet kell készítenie a számára előírt biztonsági szint elérésére.
 - (8) A szervezet biztonsági szintbe sorolását a szervezet vezetője hagyja jóvá, és felel annak a jogszabályoknak és kockázatoknak való megfelelőségéért, a felhasznált adatok teljességéért és időszerűségéért. A biztonsági szintbe sorolás eredményét a szervezet informatikai biztonsági szabályzatában kell rögzíteni.

6. A szervezeteknek az elektronikus információs rendszereik védelmét biztosító kötelezettségei

- 11. §**
- (1) A szervezet vezetője köteles gondoskodni az elektronikus információs rendszerek védelméről a következők szerint:
 - a) biztosítja az elektronikus információs rendszerre irányadó biztonsági osztály tekintetében a jogszabályban meghatározott követelmények teljesülését,
 - b) biztosítja a szervezetre irányadó biztonsági szint tekintetében a jogszabályban meghatározott követelmények teljesülését,
 - c) az elektronikus információs rendszer biztonsági osztálya és a szervezet biztonsági szintje alapján előírt követelményeknek megfelelően az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személyt nevez ki vagy bíz meg, aki azonos lehet a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény szerinti biztonsági vezetővel,
 - d) kiadja a szervezet elektronikus információs rendszereire vonatkozó informatikai biztonságpolitikáját,
 - e) meghatározza a szervezet elektronikus információs rendszereinek informatikai biztonsági stratégiáját,
 - f) meghatározza a szervezet elektronikus információs rendszereinek védelmének felelőseire, feladataira és az ehhez szükséges hatáskörökre, felhasználókra vonatkozó szabályokat, illetve kiadja az informatikai biztonsági szabályzatot,
 - g) gondoskodik az elektronikus információs rendszerek védelmi feladatainak és felelősségi köreinek oktatásáról, saját maga és a szervezet munkatársai információbiztonsági ismereteinek szinten tartásáról,
 - h) rendszeresen végrehajtott biztonsági kockázatelemzések, ellenőrzések, auditok lefolytatása révén meggyőződik arról, hogy a szervezet elektronikus információs rendszereinek biztonsága megfelel-e a jogszabályoknak és a kockázatoknak,
 - i) gondoskodik az elektronikus információs rendszer eseményeinek nyomon követhetőségéről,
 - j) biztonsági esemény bekövetkezésekor minden szükséges és rendelkezésre álló erőforrás felhasználásával gondoskodik a biztonsági eseményre történő gyors és hatékony reagálásról, és ezt követően a biztonsági események kezeléséről,
 - k) ha az elektronikus információs rendszer létrehozásában, üzemeltetésében, auditálásában, karbantartásában vagy javításában közreműködőt vesz igénybe, gondoskodik arról, hogy az e törvényben foglalt szerződéses kötelekmént teljesüljenek,

- l) ha a szervezet az adatkezelési vagy az adatfeldolgozási tevékenységhez közreműködőt vesz igénybe, gondoskodik arról, hogy az e törvényben foglaltak szerződéses kötelemként teljesüljenek,
 - m) felelős az érintetteknek a biztonsági eseményekről és a lehetséges fenyegetésekről történő haladéktalan tájékoztatásáért,
 - n) megteszi az elektronikus információs rendszer védelme érdekében felmerülő egyéb szükséges intézkedéseket.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott feladatokért a szervezet vezetője az (1) bekezdés k) és l) pontjában meghatározott esetben is felelős, kivéve azokat az esetköröket, amikor jogszabály által kijelölt központosított informatikai és elektronikus hírközlési szolgáltatót, illetve központi adatkezelőt és adatfeldolgozó szolgáltatót kell a szervezetnek igénybe venni.
- (3) A jogszabály által kijelölt központosított informatikai és elektronikus hírközlési szolgáltató, illetve központi adatkezelő és adatfeldolgozó szolgáltató igénybevétele esetén az (1) és (2) bekezdésben írt feltételek teljesítését a jogszabály által kijelölt központosított informatikai és elektronikus hírközlési szolgáltató, illetve központi adatkezelő és adatfeldolgozó szolgáltató felett felügyeletet gyakorló miniszter biztosítja az érintett szolgáltatóval és a szervezet vezetőjével.
- (4) Az (1) bekezdés d) és e) pontja tekintetében a szakmai irányítást ellátó miniszter meghatározhatja az elektronikus információs rendszerekre vonatkozó ágazati informatikai biztonságpolitikát és az ágazati informatikai biztonsági stratégiát, melyeket a szervezet vezetője az (1) bekezdésben előírt feladatainak ellátása során köteles figyelembe venni.

12. § A szervezet vezetője köteles együttműködni a hatósággal. Ennek során:

- a) a 11. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személyről tájékoztatást nyújt,
- b) a szervezet informatikai biztonsági szabályzatát tájékoztatás céljából megküldi,
- c) az ellenőrzés lefolytatásához szükséges feltételeket biztosítja a hatóság részére.

- 13. §**
- (1) Az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy feladata ellátása során a szervezet vezetőjének közvetlenül adhat tájékoztatást, jelentést.
- (2) Az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy felel a szervezetnél előforduló valamennyi, az elektronikus információs rendszerek védelméhez kapcsolódó feladat ellátásáért. Ennek körében:
- a) gondoskodik a szervezet elektronikus információs rendszereinek biztonságával összefüggő tevékenységek jogszabályokkal való összhangjának megteremtéséről és fenntartásáról,
 - b) elvégzi vagy irányítja az a) pont szerinti tevékenységek tervezését, szervezését, koordinálását és ellenőrzését,
 - c) előkészíti a szervezet elektronikus információs rendszereire vonatkozó informatikai biztonsági szabályzatot,
 - d) előkészíti a szervezet elektronikus információs rendszereinek biztonsági osztályba sorolását és a szervezet biztonsági szintbe történő besorolását,
 - e) véleményezi az elektronikus információs rendszerek biztonsága szempontjából a szervezet e tárgykört érintő szabályzatait és szerződéseit,
 - f) kapcsolatot tart a hatósággal és a kormányzati eseménykezelő központtal.
- (3) Az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy e törvény hatálya alá tartozó bármely elektronikus információs rendszerét érintő biztonsági eseményről a jogszabályban meghatározottak szerint tájékoztatni köteles a jogszabályban meghatározott szervet.
- (4) Amennyiben a szervezet elektronikus információs rendszereinek mérete vagy biztonsági igényei indokolják, a szervezeten belül elektronikus információbiztonsági szervezeti egység hozható létre, amelyet az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy vezet.
- (5) Az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy biztosítja az e törvényben meghatározott követelmények teljesülését
- a) a szervezet valamennyi elektronikus információs rendszerének a tervezésében, fejlesztésében, létrehozásában, üzemeltetésében, auditálásában, vizsgálatában, kockázatelemzésében és kockázatkezelésében, karbantartásában vagy javításában közreműködők,
 - b) ha a szervezet az adatkezelési vagy az adatfeldolgozási tevékenységhez közreműködőt vesz igénybe, a közreműködők
- e törvény hatálya alá tartozó elektronikus információs rendszereit érintő, biztonsággal összefüggő tevékenysége esetén.

- (6) Az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy e törvény szerinti feladatai és felelőssége az (5) bekezdés szerinti esetekben más személyre nem átruházható.
- (7) Az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy jogosult az (5) bekezdés szerinti közreműködőktől a biztonsági követelmények teljesülésével kapcsolatban tájékoztatást kérni. Ennek keretében a követelményeknek való megfelelés alátámasztásához szükséges bekérni a közreműködői tevékenységgel kapcsolatos adatot, illetve az elektronikus információs rendszerek biztonsága tárgyában keletkezett valamennyi dokumentumot.
- (8) A szervezetnél csak olyan személy végezheti az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy feladatait, aki büntetlen előéletű, rendelkezik a feladatellátáshoz szükséges felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel.
- (9) A büntetlen előélet követelményének való megfelelést az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy a szervezettel fennálló jogviszonya keletkezését megelőzően köteles igazolni. A szervezet az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személyt kötelezheti, hogy a szervezettel fennálló jogviszonya alatt a büntetlen előélet követelményének való megfelelést igazolja.
- (10) Nem kell a (8) bekezdés szerinti képzettséget megszereznie annak a személynek, aki rendelkezik a külön jogszabályban meghatározott, akkreditált nemzetközi képzettséggel vagy e szakterületen szerzett 5 év szakmai gyakorlattal.
- (11) Az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy és az elektronikus információs rendszer biztonságával összefüggő feladatok ellátásában részt vevő személyek miniszteri rendeletben meghatározott rendszeres szakmai képzésen, továbbképzésen vesznek részt.

III. FEJEZET

AZ ELEKTRONIKUS INFORMÁCIÓS RENDSZEREK BIZTONSÁGI FELÜGYELETE

7. Az elektronikus információs rendszerek biztonságának felügyelete

- 14. §**
- (1) Az e törvény hatálya alá tartozó elektronikus információs rendszerek biztonságának felügyeletét – a 2. § (3) és (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – az informatikáért felelős miniszter látja el a hatóság útján, amely az informatikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium szervezeti keretében önálló feladatkörrel és hatósági jogkörrel rendelkező szervezeti egység.
 - (2) A hatóság feladata:
 - a) az osztályba sorolás és a biztonsági szint megállapításának ellenőrzése és az ellenőrzés eredménye alapján döntés meghozatala,
 - b) az elektronikus információs rendszerek osztályba sorolására és a szervezetek biztonsági szintjeire vonatkozó, jogszabályban meghatározott követelmények teljesülésének ellenőrzése,
 - c) az ellenőrzés során a feltárt vagy tudomására jutott biztonsági hiányosságok elhárításának elrendelése, és eredményességének ellenőrzése,
 - d) a rendelkezésre álló információk alapján kockázatelemzés elvégzése,
 - e) a hozzá érkező biztonsági eseményekkel kapcsolatos bejelentések kivizsgálása,
 - f) javaslattétel a létfontosságú rendszerek és létesítmények védelmi szabályozását biztosító, a létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló törvény szerinti ágazati kijelölő hatóság részére a nemzeti létfontosságú rendszerelem kijelölésére,
 - g) az információs társadalom biztonságátudatosságának elősegítése és támogatása,
 - h) együttműködés a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényben meghatározott elektronikus ügyintézési felügyelettel a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatás szolgáltatókra vonatkozó biztonsági követelmények teljesülésének ellenőrzésében,
 - i) kapcsolattartás az elektronikus információbiztonság területén a nemzetbiztonsági szolgálatokkal,
 - j) kapcsolattartás a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósággal, továbbá a kormányzati eseménykezelő központtal és az ágazati eseménykezelő központokkal, a kormányzati incidens-kezelő munkacsoport irányítása,
 - k) véleményezési jog gyakorlása a kormányzati eseménykezelő központnak az ágazatok közti, a biztonsági események esetén követendő szabályokról és felelősségi körökről szóló tervezetével kapcsolatban,
 - l) együttműködés a kormányzati eseménykezelő központtal, valamint a Nemzeti Kiberbiztonsági Koordinációs Tanáccsal,

- m) együttműködés a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósággal és a Nemzeti Biztonsági Felügyelettel, ha a biztonsági esemény vagy fenyegetés az 1. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott elektronikus információs rendszert vagy az 1. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott szolgáltatás nyújtóját érinti,
 - n) éves és egyedi jelentések készítése a Kormány részére az elektronikus információs rendszerek biztonságával, a létfontosságú információs rendszerelemek védelmével, és a kibervédelem helyzetével kapcsolatban.
- (3) A hatóság (2) bekezdés a), b) és e) pontjában meghatározott feladatának ellátása során a Nemzeti Biztonsági Felügyelet szakhatóságként jár el.
- (4) A (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feladatok ellátása körében a hatóság javaslatára az informatikáért felelős miniszter az e-közigazgatásért felelős miniszter egyetértésével, valamint a minősített adatok védelmének szakmai felügyeletéért felelős miniszter és a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter javaslatainak figyelembevételével éves ellenőrzési tervet (a továbbiakban: éves ellenőrzési terv) készít.

15. § (1) A hatóság nyilvántartja és kezeli

- a) a szervezet azonosításához szükséges adatokat,
 - b) a szervezet elektronikus információs rendszereinek megnevezését, az elektronikus információs rendszerek biztonsági osztályának és a szervezet biztonsági szintjének besorolását, az elektronikus információs rendszerek külön jogszabályban meghatározott technikai adatait,
 - c) a szervezetnek az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személye természetes személyazonosító adatait, telefon- és telefaxszámát, e-mail címét, a 13. § (8) bekezdésében meghatározott végzettségét,
 - d) a szervezet informatikai biztonsági szabályzatát,
 - e) a biztonsági eseményekkel kapcsolatos bejelentéseket.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatok kezelésének célja az elektronikus információs rendszerek védelmével kapcsolatos kötelezettségek teljesítése és hatósági ellenőrzésének biztosítása.
- (3) A szervezet az (1) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott adatokat és ezek változásait megküldi a hatóságnak a nyilvántartásba vétel érdekében.
- (4) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásból – ha törvény eltérően nem rendelkezik – adattovábbítás nem végezhető.
- (5) Ha a szervezet e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet már nem végez, akkor az (1) bekezdésben meghatározott adatokat a hatóság a tevékenység befejezése bejelentését követő öt év elteltével köteles a nyilvántartásból törölni.
- (6) Ha az (1) bekezdésben meghatározott adatok változását a szervezet bejelenti, akkor az eredeti adatokat a hatóság az adat változása bejelentését követő öt év elteltével köteles a nyilvántartásból törölni.

16. § (1) A hatóság az elektronikus információs rendszerek, és az azokban kezelt adatok biztonsága érdekében jogosult megtenni, elrendelni, ellenőrizni minden olyan, az elektronikus információs rendszer védelmére vonatkozó intézkedést, amellyel az érintett elektronikus információs rendszert veszélyeztető fenyegetések kezelhetőek. Ennek érdekében jogosult:

- a) az érintett szervezeteknél a jogszabályokban foglalt biztonsági követelményeket és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályok teljesülését ellenőrizni,
- b) a követelményeknek való megfelelés alátámasztásához szükséges dokumentumokat bekérni, illetve a 12. § b) pontja alapján megküldött dokumentációt felülvizsgálni,
- c) a 7–8. § szerinti biztonsági osztályba sorolást, a 9–10. § szerinti biztonsági szint megállapítását, vagy a védelmi intézkedéseket ellenőrizni, az ott feltárt hiányosságok felszámolásához szükséges intézkedéseket elrendelni, ezek teljesülését ellenőrizni,
- d) a központi és az európai uniós forrásból megvalósuló fejlesztési projektek tervezési szakaszában ellenőrizni az információbiztonsági követelmények megtartását,
- e) hazai információbiztonsági, létfontosságú információs infrastruktúra védelmi, kibervédelmi gyakorlatokat szervezni,
- f) a nemzetközi információbiztonsági, létfontosságú információs infrastruktúra védelmi, kibervédelmi gyakorlatokon felkérésre képviselni Magyarországot,
- g) véleményezési jogot gyakorolni a kormányzati eseménykezelő központnak az ágazatok közötti, a biztonsági események esetén követendő szabályokról és felelősségi körökről szóló tervezetével kapcsolatban.

- (2) A (3) bekezdésben meghatározott kivétellel, ha a szervezet a jogszabályokban foglalt biztonsági követelményeket és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályokat nem teljesíti vagy nem tartja be, a hatóság
- a) köteles felszólítani a szervezetet a jogszabályokban foglalt biztonsági követelmények és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályok teljesítésére,
 - b) ha az a) pontban meghatározottak ellenére a szervezet a jogszabályokban foglalt biztonsági követelményeket és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályokat nem teljesíti, az eset összes körülményeinek mérlegelésével bírságot szabhat ki, amely további nem teljesülés esetén megismételhető.
- (3) Ha a szervezet költségvetési szerv, és a jogszabályokban foglalt biztonsági követelményeket és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályokat nem teljesíti vagy nem tartja be, a hatóság
- a) köteles felszólítani a szervezetet a jogszabályokban foglalt biztonsági követelmények és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályok teljesítésére,
 - b) ha az a) pontban meghatározottak ellenére a szervezet a jogszabályokban foglalt biztonsági követelményeket és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályokat nem teljesíti, a szervezetet felügyelő szervhez – ha a szervezet azzal rendelkezik – fordulhat és kérheti a közreműködését,
 - c) ha az a) és b) pontban meghatározottak ellenére a szervezet a jogszabályokban foglalt biztonsági követelményeket és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályokat nem teljesíti, információbiztonsági felügyelő kirendelését kezdeményezheti.

8. Információbiztonsági felügyelő

- 17. §**
- (1) Az információbiztonsági felügyelőt a hatóság javaslatára az informatikáért felelős miniszter a 16. § (3) bekezdése szerinti esetben rendelheti ki.
 - (2) Az információbiztonsági felügyelő a fenyegetés elhárításához szükséges védelmi intézkedések eredményes megtétele érdekében a Kormány által rendeletben meghatározott intézkedéseket, eljárásokat javasolhat, a szervezet intézkedései tekintetében kifogással élhet. Az információbiztonsági felügyelő pénzügyi kötelezettségvállalásra nem jogosult.
 - (3) Az információbiztonsági felügyelő határozott időtartamra szóló kirendeléséről és a kirendelés visszavonásáról az informatikáért felelős miniszter gondoskodik. Az információbiztonsági felügyelő tevékenységének szakmai irányítását az informatikáért felelős miniszter látja el.
 - (4) Az információbiztonsági felügyelő az informatikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium kormánytisztviselője, akinek a kormányzati szolgálati jogviszonyára a minisztériumban főosztályvezető-helyettesi munkakörben alkalmazott kormánytisztviselőre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.
 - (5) Információbiztonsági felügyelőnek az a személy nevezhető ki, aki rendelkezik a feladatellátáshoz szükséges felsőfokú végzettséggel és szakképzettséggel, valamint legalább 3 év vezetői gyakorlattal.

9. A Nemzeti Biztonsági Felügyelet feladatai az elektronikus információs rendszerek biztonsága vonatkozásában

- 18. §**
- A Nemzeti Biztonsági Felügyelet
- a) éves ellenőrzési terv alapján, és az e törvény 14. § (2) bekezdés a), b) és e) pontjában foglaltakra tekintettel:
 - aa) szakhatóságként a hatóság megkeresésére, továbbá
 - ab) egyedi esetekben a hatóság felkérésére
 az érintett szervezet vezetőjét előzetesen tájékoztatva sérülékenységvizsgálatot végez, valamint biztonsági események adatainak műszaki vizsgálatát végzi,
 - b) a szervezetek elektronikus információs rendszerében a szervezet felkérésére sérülékenységvizsgálatot végez, valamint biztonsági események adatainak műszaki vizsgálatát végzi,
 - c) a feltárt hiányosságokról, a sérülékenységek megszüntetésére vonatkozó intézkedési tervről a vizsgálat lezárását követően haladéktalanul tájékoztatja a vizsgált szervezet vezetőjét,
 - d) hazai információbiztonsági, létfontosságú információs infrastruktúra védelmi, kibervédelmi gyakorlatokat szervez,
 - e) a nemzetközi információbiztonsági, létfontosságú információs infrastruktúra védelmi, kibervédelmi gyakorlatokon felkérésre képviseli Magyarországot,
 - f) véleményezési jogot gyakorol a kormányzati eseménykezelő központnak az ágazatok közti, a biztonsági események esetén követendő szabályokról és felelősségi körökről szóló tervezetével kapcsolatban,

- g) az a)–c) pontban foglalt feladatok végrehajtásáról a hatóság részére tájékoztatást ad,
- h) együttműködik a kormányzati eseménykezelő központtal.

10. A kormányzati eseménykezelő központ

- 19. §** (1) A Kormány az e törvényben foglalt biztonsági események kezelése érdekében kormányzati eseménykezelő központot működtet a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter irányítása alatt. A kormányzati eseménykezelő központhoz a 2. § (1) bekezdésben meghatározott szervek tartoznak.
- (2) A 2. § (4) bekezdésében meghatározott szervezetek és az önálló szabályozó szervek az eseménykezelési feladatok ellátása érdekében ágazati eseménykezelő központot hozhatnak létre.
- (3) Az ágazati eseménykezelő központ a biztonsági eseményekhez kapcsolódó és az (5) bekezdés szerinti együttműködés során tudomására jutott biztonsági események adatait köteles haladéktalanul a kormányzati eseménykezelő központ részére továbbítani.
- (4) A kormányzati eseménykezelő központ az európai kormányzati eseménykezelő csoport által akkreditált nemzeti eseménykezelő központként részt vesz a kormányzati eseménykezelő központok nemzetközi együttműködésében.
- (5) Az ágazati eseménykezelő központok a fenntartó döntése alapján részt vehetnek az eseménykezelő központok nemzetközi együttműködésében, és e célból akkreditálhatóak.
- (6) Az ágazati eseménykezelő központok a kormányzati eseménykezelő központtal, mint nemzeti eseménykezelési koordinátorral, valamint a Nemzeti Kiberbiztonsági Koordinációs Tanáccsal együttműködnek.

- 20. §** (1) A kormányzati eseménykezelő központ ellátja a következő feladatokat:
- a) az ágazati eseménykezelő központok szakmai támogatása,
 - b) a nemzetközi eseménykezelési együttműködésekben Magyarország képviselete és az ágazati eseménykezelő központok tájékoztatása a nemzetközi szervezetektől tudomására jutott információbiztonságot érintő eseményekről, fenyegetésekről,
 - c) a szervezetekkel való kapcsolattartás a bejelentett biztonsági események fogadására, valamint az azok kezeléséhez szükséges operatív intézkedések megtétele és koordinálása,
 - d) napi rendszerességű hálózatbiztonsági helyzetértékelések elvégzése,
 - e) folyamatosan elérhető 24 órás ügyelet működtetése,
 - f) a biztonsági események kivizsgálása során a jogszabályban meghatározottak szerint a biztonsági események adatai műszaki vizsgálatának elvégzése,
 - g) a szervezeteknél előforduló biztonsági események adatainak gyűjtése, ezekről negyedévente jelentés készítése a Nemzeti Kiberbiztonsági Koordinációs Tanács részére,
 - h) elemzések, jelentések készítése a Nemzeti Kiberbiztonsági Koordinációs Tanács részére a hazai és nemzetközi információbiztonsági irányokról,
 - i) azonnali figyelmeztetések közzététele a kritikus hálózatbiztonsági eseményekről, ezek magyar nyelvű megjelenítése,
 - j) a nemzetközileg publikált sérülékenységek közzététele a honlapján,
 - k) hazai információbiztonsági, létfontosságú információs infrastruktúra védelmi, kibervédelmi gyakorlatok szervezése,
 - l) felkérésre részvétel a nemzetközi információbiztonsági, létfontosságú információs infrastruktúra védelmi, kibervédelmi gyakorlatokon,
 - m) együttműködés a hatósággal és a Nemzeti Biztonsági Felügyelettel.
- (2) Az ágazati eseménykezelő központok – az (1) bekezdés a) és b) pontban meghatározottak kivételével – az általuk támogatott ágazatok tekintetében ellátják a kormányzati eseménykezelő központ feladatait.

11. A kormányzati koordináció biztosítása

- 21. §** (1) A Miniszterelnökséget vezető államtitkár által vezetett Nemzeti Kiberbiztonsági Koordinációs Tanács (a továbbiakban: Tanács) a Kormány javaslattevő, véleményező szerveként gondoskodik a 2. § (1)–(4) bekezdésében meghatározott szervezetek e törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott tevékenységeinek összehangolásáról.
- (2) A Tanács a Miniszterelnökséget vezető államtitkár vezetésével és a Miniszterelnökség által delegált kiberkoordinátor támogatásával:

- a) összehangolja a törvény hatálya alá tartozó szervezetek együttműködését a kiberbiztonsággal összefüggő feladatok ellátásában;
 - b) elősegíti a kiberbiztonság szabályozását, valamint a kiberbiztonság ágazati munkacsoportjainak munkáját;
 - c) támogatja a nem kormányzati szereplőkkel való együttműködésnek keretet biztosító Nemzeti Kiberbiztonsági Fórum (a továbbiakban: Fórum) munkáját;
 - d) támogatja a források hatékony felhasználását;
 - e) figyelemmel kíséri Magyarország Nemzeti Kiberbiztonsági Stratégiájának végrehajtását és erről jelentést tesz a Nemzetbiztonsági Kabinetnek;
 - f) elősegíti a kiberbiztonságot érintő egységes magyar kormányzati álláspont kialakítását és hozzájárul Magyarország nemzetközi politikai képviselőjéhez.
- (3) A Tanács munkáját az általa felkért szakmai, illetve nem kormányzati gazdasági vezetőkből álló Fórum és az ágazati kormányzati és nem kormányzati együttműködést biztosító kiberbiztonsági munkacsoportok segítik javaslattételi joggal és véleményezési lehetőséggel.
- (4) A külpolitikáért felelős miniszter figyelemmel kíséri és a kormány feladat- és hatáskörrel rendelkező szervei, valamint a Tanács felé jelzi az európai uniós kibertér-politikával kapcsolatos eseményeket és döntéseket, és a külpolitikáért való felelőssége körében képviseli a magyar álláspontot a nemzetközi fórumokon és a kétoldalú kapcsolatokban.

12. Adatvédelmi rendelkezések

- 22. §** (1) A hatóság, a Nemzeti Biztonsági Felügyelet, a kormányzati eseménykezelő központ és az ágazati eseménykezelő központ munkatársai az e törvényben meghatározott, az elektronikus információs rendszerek védelmével összefüggő feladataik ellátása során megismert minősített adatot, személyes adatot vagy különleges adatot, üzleti titkot, banktitkot, biztosítási titkot, értékpapírtitkot, pénztártitkot, orvosi titkot és más hivatás gyakorlásához kötött titkot kizárólag a feladat ellátásának időtartama alatt, a célhoz kötöttség elvének figyelembevételével jogosultak kezelni. A feladatellátás befejezését követően a feladatellátáshoz kapcsolódóan rögzített adatokat kötelesek az elektronikus információs rendszereikből és adathordozóikról törölni.
- (2) A hatóság, a Nemzeti Biztonsági Felügyelet, a kormányzati eseménykezelő központ és az ágazati eseménykezelő központ munkatársait az (1) bekezdés szerint megismert adatok tekintetében titoktartási kötelezettség terheli, amely a foglalkoztatásra irányuló jogviszony megszűnését követően is fennmarad.

IV. FEJEZET

OKTATÁS-KÉPZÉS, KUTATÁS-FEJLESZTÉS

- 23. §** A Nemzeti Közszolgálati Egyetem a képzési tevékenység ellátásával összefüggésben
- a) a 11. § (1) bekezdés g) pontjában, a 13. § (8) bekezdésében meghatározott képzés érdekében kidolgozza és a közigazgatás-fejlesztésért felelős miniszter elé terjeszti a vezetők, az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személyek képzési, továbbképzési követelményeit, oktatási programját,
 - b) kidolgozza és a közigazgatás-fejlesztésért felelős miniszter elé terjeszti a 13. § (8) bekezdésében meghatározott képzettségi követelményeket,
 - c) gondoskodik a vezetők, az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személyek és az általuk irányított szervezeti egységek munkatársai képzéséről és éves továbbképzéséről,
 - d) közreműködik az információbiztonsági, kibervédelmi, létfontosságú információs rendszer védelmi gyakorlatokon.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. Felhatalmazó rendelkezések

- 24. §** (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza
- a) a hatóság feladatának részletes szabályait, a hatósági ellenőrzés lefolytatásának részletes eljárási szabályait,
 - b) a hatóság által kiszabható bírság mértékét, a bírság kiszabásának és befizetésének részletes eljárási szabályait,
 - c) az információbiztonsági felügyelő kirendelésének szabályait, feladatkörét és eljárásának rendjét,
 - d) a Nemzeti Biztonsági Felügyelet szakhatósági feladat- és hatáskörét,
 - e) a kormányzati eseménykezelő központ és az ágazati eseménykezelő központok feladat- és hatáskörét, és

- f) a 21. § szerinti Tanács, Fórum és a kiberbiztonsági ágazati munkacsoportok létrehozásával, működtetésével kapcsolatos szabályokat, feladat- és hatáskörüket.
- (2) Felhatalmazást kap
- a) az informatikáért felelős miniszter, hogy az e-közigazgatásért felelős miniszterrel és a minősített adatok védelmének szakmai felügyeletéért felelős miniszterrel egyetértésben meghatározza az 5. § és 6. §-ban előírt technológiai biztonsági, valamint a biztonságos információs eszközökre, termékekre vonatkozó követelményeket, továbbá a 7–8. § szerinti biztonsági osztályba sorolás és a szervezetek 9–10. § szerinti biztonsági szintbe sorolásának követelményeit,
- b) a közigazgatás-fejlesztésért felelős miniszter, hogy az informatikáért felelős miniszterrel egyetértésben az e törvényben meghatározott vezetői, az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személyek képzésének és továbbképzésének tartalmát,
- c) az informatikáért felelős miniszter, hogy a szervezetek hatósági nyilvántartásba vételének, a biztonsági események jelentésének és közzétételének rendjét
- rendeletben határozza meg.
- (3) Felhatalmazást kap
- a) a Magyar Honvédség és a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat, továbbá a Honvédelmi Tanács és a Kormány speciális működését biztosító infokommunikációs támogató rendszerei esetében a honvédelemért felelős miniszter,
- b) a rendvédelmi szervek és a rendvédelmi szervet irányító miniszter által irányított szervek esetében a rendvédelmi szervet irányító miniszter,
- c) a diplomáciai információs célokra használt rendszer esetében a külpolitikáért felelős miniszter,
- d) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal esetében az adópolitikáért felelős miniszter,
- e) az Információs Hivatal esetében a Kormány polgári hírszerzési tevékenység irányításáért felelős tagja,
- f) a médiaszolgáltatási és az elektronikus hírközlési tevékenység esetében a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke,
- g) a minősített adatokat kezelő elektronikus információs rendszerek esetében a minősített adatok védelmének szakmai felügyeletéért felelős miniszter,
- hogy az elektronikus információs rendszer biztonságának felügyeletével és ellenőrzésével kapcsolatos ágazati szabályokat rendeletben határozza meg.

14. Hatálybalépés

25. § Ez a törvény 2013. július 1-jén lép hatályba.

15. Átmeneti rendelkezések

- 26. §** (1) A szervezetnek a már működő elektronikus információs rendszerei 7. § szerinti biztonsági osztályba sorolását első alkalommal az e törvény hatálybalépését követő egy éven belül el kell végezni.
- (2) A szervezetnek a szervezet 10. § szerinti biztonsági szintbe sorolását első alkalommal az e törvény hatálybalépését követő egy éven belül el kell végezni.
- (3) A szervezet a 15. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt adatokat az e törvény hatálybalépésétől számított 60 napon belül, a 15. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt szabályzatot az e törvény hatálybalépésétől számított 90 napon belül nyilvántartásba vétel céljából köteles bejelenteni a hatóságnak.
- (4) A törvény hatálybalépésekor az elektronikus információs rendszer biztonságáért felelős személy feladatait ellátó személyeknek a 13. § (8) bekezdésben előírt képzési követelményeknek a hatálybalépést követő öt éven belül kell eleget tenniük.

16. Módosító rendelkezések

- 27. §** (1) A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 10. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(4) Minden olyan szervnél, ahol minősített adatot kezelnek, meg kell teremteni a minősített adat védelméhez szükséges, az adat minősítési szintjének megfelelő,
- a) az e törvényben és a végrehajtására kiadott rendeletekben meghatározott személyi, fizikai és adminisztratív, valamint

b) ha a szerv a minősített adatot elektronikus információs rendszeren kezeli, az e törvényben és az elektronikus információbiztonságról szóló törvényben és végrehajtásukra kiadott jogszabályokban meghatározott elektronikus biztonsági feltételeket.”

- (2) A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 20. § (2) bekezdése a következő u) ponttal egészül ki:
(A Nemzeti Biztonsági Felügyelet)
„u) elvégzi az elektronikus információbiztonságról szóló jogszabályokban számára meghatározott feladatokat.”

28. § Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 10. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adatfeldolgozó az adatkezelő rendelkezése szerint vehet igénybe további adatfeldolgozót.”

29. § Hatályát veszti a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló 2010. évi CLVII. törvény 4. §-a.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2013. évi LI. törvény

a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról*

1. § A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Vötv.) 1. § (2) bekezdése második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A világörökségi vagy a világörökségi várományos területté nyilvánítás a már fennálló védettségen túl – az e törvényben foglalt kivételekkel – további oltalmat nem keletkeztet.”

2. § A Vötv. 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A világörökségi és a várományos területet az Egyezményvel összhangban, annak egyetemes és nemzeti értékeit megőrizve és a köz érdekét szolgálva kell használni, bemutatni, fenntartható módon fejleszteni vagy szükség szerint helyreállítani.

(4) A világörökségi és a várományos terület használata, bemutatása és fejlesztése az 1. § (2) bekezdés szerinti védettségre tekintettel, egységes kezelési elvek alapján, átláthatóan, a világörökségi címhez méltó módon történhet, így különösen

a) a helyszínek meg kell őriznie eredeti értékeit, egységes látképét, történeti környezetbe ágyazott, illetve egyedi megjelenését különösen a – nappali és éjszakai – látvány, a térbeli kapcsolatok és arányok tekintetében,

b) ne veszélyeztesse a helyszín hitelességét, sértetlen fennmaradását és integritását, továbbá ne eredményezze a világörökségi értékek károsodását és a károsodás veszélyét ne idézze elő,

c) méltón illeszkedjen a terület kulturális, történeti, természeti értékeihez,

d) ne okozza akár közvetlenül, akár közvetve az egyetemes és nemzeti értékek csökkenését, értékvesztését,

e) érvényesüljön a közérdeknek megfelelő és hiteles, a világörökségi helyszínhez méltó funkció és jelleg,

f) biztosított legyen a világörökségi értékekhez való hozzáférés, a megközelíthetőség és a zavartalan látogatás.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. április 15-i ülésnapján fogadta el.

- 3. §** A Vötv. a következő 4/A. §-sal egészül ki:
„4/A. § (1) A kultúráért felelős miniszter hivatalból, továbbá az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv vagy a világörökségi helyszínen működő világörökségi gondnokság kérelmére megvizsgálja a világörökségi területen levő, állami tulajdonban álló vagyonelem (a továbbiakban: állami vagyonelem) használatát és hasznosítását.
(2) Ha a kultúráért felelős miniszter a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény szerinti hatósági eljárásában megállapítja, hogy az állami vagyonelem használata vagy hasznosítása nem felel meg a 3. § (3)–(4) bekezdéseiben foglalt követelményeknek, közigazgatási hatósági határozatban kötelezi az állami vagyonelemet használó vagy hasznosító személyt, jogi személyt, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezetet arra, hogy a vagyonelemet 30 napon belül az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv birtokába adja. A határozat jogerőssé válásával egyidejűleg az állami vagyonelem használatára illetve hasznosítására vonatkozó, a határozat jogerőssé válása időpontjában érvényes jogviszony a törvény erejénél fogva megszűnik. A kultúráért felelős miniszter a határozatában döntését a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilváníthatja.
(3) A (2) bekezdés szerinti határozat végrehajtását az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv foganatosítja.”
- 4. §** A Vötv. 12. § (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:
(Az állam a központi költségvetésből finanszírozza az alábbi feladatokat.)
„d) a 4/A. § szerinti felülvizsgálattal összefüggésben felmerülő, másra át nem hárítható költségeket és egyéb fizetési kötelezettségeket.”
- 5. §** A Vötv. 13. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) E törvénynek a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról szóló 2013. évi LI. törvénnyel (a továbbiakban: Mód. Tv.) megállapított rendelkezéseit a Mód. Tv. hatálybalépése időpontjában fennálló birtoklási, használati és hasznosítási viszonyokra, illetve az ezen jogosultságokat megalapozó jogviszonyokra is alkalmazni kell.”
- 6. §** A Vötv. 13. § (1) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „kultúráért felelős miniszter” szöveg lép.
- 7. §** Hatályát veszti a Vötv. 13. § (7) bekezdése.
- 8. §** Hatályát veszti a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény 3. §-a.
- 9. §** Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 10/2013. (IV. 25.) AB határozata az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 13. § (1) bekezdése és 14. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Balogh Elemér, dr. Stumpf István és dr. Salamon László* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Lévy Miklós, dr. Bragyova András, dr. Kiss László és dr. Kovács Péter* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 13. § (1) bekezdése és 14. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozók, tíz országgyűlési képviselő – jogi képviselőjük útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben – az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz, kérve az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat (a továbbiakban: Házszabály) 13. § (1) bekezdése és 14. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mivel azok véleményük szerint ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, 4. cikk (1) bekezdésével és 5. cikk (4) bekezdésével.
- [2] 2. Az indítványozó országgyűlési képviselők 2011. október 22-én kiléptek a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportjából, majd szándékuk szerint a Házszabálynak a kilépés idején (majd azt követően 3 nap híján 6 hónapig) hatályos 15. § (5) bekezdésében előírt 6 hónapos várakozási idő leteltékor, azaz 2012. április 23-án új képviselőcsoportot kívántak alakítani. A képviselők az új, Demokratikus Koalíció elnevezésű frakciójuk alakítását 2012. április 23-án a Házszabály 9. § (2) és (4) bekezdése alapján be is jelentették az Országgyűlés elnökének hatásköreit gyakorló alelnöknek, aki azonban még ugyanezen a napon arról tájékoztatta őket, hogy a frakcióalakításról szóló bejelentést nem tudja tudomásul venni, mivel a Magyar Köztársaság Házszabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat módosításáról szóló 36/2012. (IV. 19.) OGY határozat, melynek közzététele 2012. április 19-én történt meg a Magyar Közlönyben, 2012. április 20-i hatállyal módosította a frakcióalakításra vonatkozó szabályokat. Ennek értelmében 2012. április 20-tól egyrészt a Házszabály korábbi 15. § (1) bekezdésének szabályozását, mely szerint képviselőcsoportot legalább 10 országgyűlési képviselő alakíthatott, felváltotta a 14. § (1) bekezdésének azon rendelkezése, miszerint ehhez immáron 12 képviselő szükséges; másrészt új szabályként került bevezetésre a 13. § (1) bekezdésének azon rendelkezése, mely immáron – egyebek mellett – előírja, hogy „képviseletcsoport alakítására a képviselők előző általános választásán országos pártlistát állító és mandátumot szerző, ugyanazon párthoz vagy annak jogutódjához tartozó képviselők jogosultak”. Mindez azt eredményezte, hogy – az Országgyűlés elnökének hatásköreit gyakorló alelnök OE/237-1/2012. számú határozata szerint – e két új rendelkezés mindegyike külön-külön is lehetetlenné teszi az MSZP képviselőcsoportjából kivált, Demokratikus Koalíció nevű, a 2010. évi országgyűlési választásokon nem induló, mert akkor még nem létező, új pártba belépett 10 országgyűlési képviselő számára a Demokratikus Koalíció nevű képviselőcsoport megalakítását.

- [3] 3. Az indítványozók szerint mindez ellenkezik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, mivel sérti a jogállamiság részét képező jogbiztonságot, ezen belül is a szerzett jogok védelmének elvét és a kellő felkészülési idő követelményét; az Alaptörvénynek az országgyűlési képviselők egyenlőségét és a szabad mandátum elvét garantáló 4. cikk (1) bekezdésével; valamint az Alaptörvény 5. cikk (4) bekezdésével, amely az országgyűlési képviselők frakcióalakítási jogáról rendelkezik. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozók abban látják, hogy a frakcióalapítás törvényi feltételeinek megváltoztatása – annak elfogadása idejére és a kihirdetés másnapján történő hatálybalépésre tekintettel – véleményük szerint kizárólag azért történt, hogy „ezzel megakadályozza egy jól meghatározható parlamenti frakció megalakulását”, amely így ellenkezik részint a szerzett jogok alkotmányos védelmének és a bizalomvédelemnek az elvével, részint a kellő felkészülési idő biztosításának kötelezettségével, azaz a jogbiztonságba, ezáltal a jogállamiság elvébe ütközik. Az Alaptörvény 4. cikk (1) és 5. cikk (4) bekezdése pedig a panaszosok szerint azért sérült, mert a szabad mandátum és a képviselői egyenjogúság alkotmányos elvből, valamint a külön is nevesített képviselői frakcióalakítás alkotmányos jogából következően e jog korlátozása alkotmányosan kizárólag a parlamenti munka hatékonysága és az Országgyűlés működésének stabilitása érdekében történhet, a Házsabály sérelmezett módosításának azonban ilyen alkotmányos indoka nem volt.
- [4] Végezetül az indítványozók hivatkoztak a támadott rendelkezések közjogi érvénytelenségére is.

II.

- [5] Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályi rendelkezések:
- [6] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:
 „B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”
 „4. cikk (1) Az országgyűlési képviselők jogai és kötelezettségei egyenlők, tevékenységüket a köz érdekében végzik, e tekintetben nem utasíthatók.”
 „5. cikk (4) Az országgyűlési képviselők tevékenységük összehangolására a Házsabályban meghatározott feltételek szerint országgyűlési képviselőcsoportot alakíthatnak.”
- [7] 2. A Házsabály indítványozók által támadott rendelkezései:
 „13. § (1) Képviselőcsoport alakítására a képviselők előző általános választásán országos pártlistát állító és mandátumot szerző, ugyanazon párthoz vagy annak jogutódjához tartozó képviselők jogosultak. A képviselők előző általános választásán közös országos listát állító és mandátumot szerző pártokhoz, illetve azok jogutódjához tartozó képviselők közös vagy önálló képviselőcsoport alakítására jogosultak.
 [...]”
 14. § (1) Képviselőcsoportot legalább tizenkét képviselő alakíthat.”

III.

- [8] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [9] 1. A befogadási eljárás során az Alkotmánybíróság tanácsa megállapította, hogy az indítvány az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat alkotmányellenességének megállapítását és visszamenőleges hatályú megsemmisítését indítványozza. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (1) bekezdés a) pontja szerint a Házsabály mint országgyűlési határozat normatív határozat, mely közjogi szervezetszabályozó eszköznek minősül. Az Abtv. 37. § (2) bekezdése a következőket mondja ki: „Az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll eljárásban, bírói kezdeményezés alapján folytatott egyedi normakontroll eljárásban, alkotmányjogi panasz alapján, vagy nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata során felülvizsgálja a közjogi szervezetszabályozó eszközöknek, valamint az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott jogegységi határozatoknak az Alaptörvénnyel, illetve nemzetközi szerződéssel való összhangját. Az indítványozókra, az eljárásra és a jogkövetkezményekre a jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.” Ennek alapján az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerinti panasz eljárás nemcsak jogszabállyal, hanem közjogi szervezetszabályozó eszközzel szemben is igénybe vehető, ha annak egyéb törvényi feltételei fennállnak. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy rendelkezik hatáskörrel a Házsabály mint országgyűlési normatív határozat alkotmányossági felülvizsgálatára.
- [10] 2. Az Alkotmánybíróságnak az indítvány érdemi elbírálása során mindenekelőtt az indítványozók közjogi érvénytelenségre alapított érvét kellett elbírálnia. A panaszosok szerint „[a] Magyar Köztársaság Házsabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat módosításáról rendelkező 36/2012. (IV. 19.) OGY határozat [...] az Alkotmánybíróság korábbi döntéseinek megfelelően közjogilag érvénytelennek minősül. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint

ugyanis csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, s e követelmény az állami irányítás egyéb jogi eszközeire [a jelenlegi terminológiát használva] a közjogi szervezetszabályozó eszközökre is vonatkozik. A módosítás ugyanis a döntéskor hatályos Hárszabály 109. § (1) bekezdésének megsértésével történt." Az indítványozók érvelése a következő: a Hárszabály 2012. április 19-én [a 36/2012. (IV. 19.) OGY határozat meghozatalának idején] hatályos 109. § (1) bekezdése szerint: „Az Országgyűlés által elfogadott, de a köztársasági elnök által még alá nem írt [törvény] népszavazással történő megerősítését legkésőbb a zárószavazás befejezésekor, írásban lehet kérni. Az Országgyűlés a zárószavazást követő ülésen a határozati javaslat tárgyalására vonatkozó rendelkezések (112. §) szerint határoz a népszavazásra bocsátásról." Az idézett 112. § értelmében: „(1) A határozati javaslat tárgyalására a 98–99., 101–108. §-okat a (2)–(3) bekezdésben meghatározott eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni. (2) Az Országgyűlés határozatát a hivatalos lapban közzé kell tenni. A határozatokat az elnök és a sorsjegyzők írják alá. E határozatok közzétételéről az Országgyűlés elnöke gondoskodik. (3) A zárt ülésen hozott határozat közzétételéről az Országgyűlés esetenként dönt."

- [11] Az itt felhívott rendelkezések az önálló indítványok, ezen belül is a törvényjavaslatok tárgyalására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzák. Az indítványozók szerint ezek alapján a népszavazásra bocsátásra vonatkozó alaptalan indítvány elutasítása a plenáris ülés, és nem a házelnök hatáskörébe tartozik, aki a Hárszabály 19. § (2) bekezdés h) pontja értelmében előkészíti, és intézkedésre kiadja a hozzá érkezett beadványokat a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bizottságnak, vagyis azokról súlyos jogi fogyatékoság esetén sem dönthet. Mivel a panaszosok szerint ez jelen esetben nem történt meg, ezért a panaszosok állítása szerint a sérelmezett rendelkezéseket a Hárszabályba inkorporáló 36/2012. OGY határozat súlyos eljárási hiba miatt közjogilag érvénytelen.
- [12] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a 36/2012. OGY határozat nem törvény, csak egy normatív országgyűlési határozat, vagyis egy közjogi szervezetszabályozó eszköz, amelynek esetében a kifejezetten a törvények alkotására vonatkozó eljárási szabályok megsértése fogalmilag fel sem merülhet: egy országgyűlési normatív határozatot nem ír alá a köztársasági elnök, és nem lehetséges róla népszavazás sem [az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés e) pontja kifejezetten ki is mondja, hogy „nem lehet országos népszavazást tartani az Országgyűlés hatáskörébe tartozó személyi és szervezeti felépítéséről.”] Tartalmilag, bárki bírálta is el az ezzel kapcsolatos képviselői indítványt, az az anyagi jogi rendelkezések megfelelő értelmezése alapján döntött, így nem áll fenn olyan jogsérelem, amely miatt azt alkotmányselemlenként lehetne értékelni és amely miatt így közjogi érvénytelenség, azaz alkotmányellenességet is jelentő súlyos eljárási jogsértés miatt meg kellene vagy meg lehetne semmisíteni a 36/2012. OGY határozatot. Mivel a tartalmilag nyilvánvalóan helyes, de adott esetben nem megfelelő eljárási rendben meghozott, a népszavazási kezdeményezést elutasító elnöki határozat nem eredményezett alkotmányellenességet, sőt ezen eljárási szabályok léte és jellege egyáltalán nem tekinthető az alkotmányból közvetlenül származónak, ezért a közjogi érvénytelenség megállapítására irányuló indítványt az Alkotmánybíróság elutasította.
- [13] 3. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, vajon a Hárszabály 13. § (1) bekezdése és 14. § (1) bekezdése az indítványban kifejtett okokból tartalmilag alaptörvény-ellenes-e, vagyis e rendelkezések ellentétesek-e az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, 4. cikk (1) bekezdésével és 5. cikk (4) bekezdésével.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Országgyűlést nagyfokú szervezeti felépítési szabadság illeti meg, melynek korlátja, hogy az Országgyűlés az Alaptörvényt köteles tiszteletben tartani. Ennek alapja az Alaptörvény 5. cikk (7) bekezdése, mely szerint: „Az Országgyűlés a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott Hárszabályban állapítja meg működésének szabályait és tárgyalási rendjét." Az Országgyűlés tehát minden olyan, saját szervezetére és működésére vonatkozó kérdésben, melyet az Alaptörvény vagy törvény nem szabályoz, önállóan dönthet; e döntésekre, azaz belső szervezeti normákra vonatkozó egyetlen tartalmi követelmény, hogy azok nem lehetnek ellentétesek az Alaptörvénnyel. Az országgyűlési képviselőcsoportokra (az alkotmányjogi szakirodalomban bevett terminológiával: frakciókra) vonatkozó szabályok e szervezeti-működési normák körébe tartoznak. Igaz ugyan, hogy a képviselőcsoportok politikai értelemben a pártokhoz kötődnek, jogilag azonban nem a pártok, hanem az Országgyűlés szervei. Így a frakcióalakítás szabályait mint szervezeti-működési szabályokat – az alkotmányosság tág határai között – az Országgyűlés (az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával) maga határozhatja meg. Jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a Hárszabály 13. § (1) és 14. § (1) bekezdésének az indítványban sérelmezett szabályozásával e határokat az Országgyűlés átlépte-e.
- [15] Az indítványozók szerint a Hárszabály idézett rendelkezése sérti a jogállamiság részét képező jogbiztonságot, ezen belül is a szerzett jogok védelmének és a bizalomvédelemnek az elvét, valamint a kellő felkészülési idő követelményét. Az Alkotmánybíróság megerősíti, hogy a szerzett jogok védelme része a jogbiztonságnak, amely

nélkül a jogállamiság elvének érvényesülése elképzelhetetlen. Kiemeli azonban az Alkotmánybíróság azt is, hogy a szerzett jogok védelme nem abszolút érvényű, kivételt nem tűrő szabály; a jog stabilitására, előreláthatóságára vonatkozó alkotmányos szempont nem jelenti a jogszabályok megváltoztathatatlanságát. A konkrét esetben ráadásul nincs is szó szerzett jogról: az indítványozó országgyűlési képviselők még nem voltak tagjai annak a képviselőcsoportnak, amelynek megalakítása lehetősége elől a Házsabálynak a panaszosok által sérelmezett módosítása elzárta az utat. E körben tehát legfeljebb az ún. bizalomvédelem elvének sérelme lehet az alkotmányos vizsgálat tárgya. A bizalomvédelem, vagyis a jövőbeli várakozások, a várható szabályozás bekövetkezése reményében kifejtett magatartás védelme azonban nem terjed ki minden jogviszonyra, és különösen nem tekinthető feltétlen érvényesülést kívánó elvnek. A bizalomvédelem döntően az adójogszabályok vagy társadalombiztosítási jogszabályok megváltoztatása, a vállalt jövőbeli szerződéses kötelezettségek teljesítésének megkövetelése (illetve az azokba való jogszabályi beavatkozás módja és terjedelme) stb. körében értelmezhető, azonban nem jelenti azt, hogy a jövőbeli szabályozás reménye önmagában alanyi jogot keletkeztetne e várakozás teljesülésére, és még kevésbé jelenti azt, hogy pusztán emiatt egy adott szabályozás megváltoztatása, bármilyen rövid idő lett volna szükséges egy adott jog megszerzéséhez és annak gyakorlásához, alaptörvény-ellenes lenne. A kellő felkészülési időre történő hivatkozás pedig fogalmilag sem állhatja meg a helyét, mivel a Házsabály megváltozott rendelkezései a panaszosok részéről semmilyen olyan tevőleges kötelezettséget nem kívántak meg, amelyre fel kellett volna készülniük; sérelmük pusztán egy számukra előnyös helyzet elmaradásában áll, amely érdeksérelem azonban a jogállamiság elvének megsértéséből következő alaptörvény-ellenességet nem valósít meg.

- [16] Az indítványozók hivatkoztak arra is, hogy a Házsabály 13. § (1) és 14. § (1) bekezdése ellentétes az Alaptörvénynek az országgyűlési képviselők egyenlőségét és a szabad mandátum elvét garantáló 4. cikk (1) bekezdésével, illetve az országgyűlési képviselők frakcióalakítási jogáról rendelkező 5. cikk (4) bekezdésével. A szabad mandátum jogintézménye történetileg a kötött, ún. imperatív mandátummal szemben alakult ki. Az imperatív mandátum jellemzője a követ vagy küldött (parlamenter) kötöttsége az őt megválasztó közösség által adott utasításokhoz; a követ szavazatainak ellenőrzése; végül a követ visszahívhatósága, ha a neki adott utasításokat nem tartja be. Ezzel szemben a szabad mandátum – annak érdekében, hogy a követ ne pusztán az őt megválasztó kisebb közösséget, hanem országa (nemzete) egészét képviselhesse – azt jelentette és azt jelenti ma is, hogy a parlamenter független a választók akarától, azaz nem utasítható, mandátuma lejárt előtt jogi értelemben képviselői tevékenysége, szavazatai miatt nem számoltatható el, és nem hívható vissza. A szabad mandátum tehát nem az Országgyűléstől, hanem a választóktól való szabadságot jelenti. Az Országgyűlés által alkotott szervezeti-működési normákhoz ugyanakkor a képviselő kötve van: az Országgyűléssel és az általa alkotott működési szabályokkal szemben nem hivatkozhat mandátuma kötetlenségére, kivéve abban a szélső esetben, ha az Országgyűlés e szabályok megalkotása során az alkotmányos kereteket túllépi. Ilyen túllépésre jelen esetben nem került sor: az Alaptörvénynek az indítványozók által hivatkozott 5. cikk (4) bekezdése éppen azt mondja ki, hogy az országgyűlési képviselők tevékenységük összehangolására a Házsabályban meghatározott feltételek szerint alakíthatnak országgyűlési képviselőcsoportot. Az Országgyűlés házsabály-alkotási monopóliuma természetesen nem korlátlan: a szabad mandátum elvéből következik az az alkotmányos követelmény, hogy – a jelenleg hatályos 1997. évi C. törvény alapján lefolytatott országgyűlési választás eredményeként bejutott országgyűlési képviselők vonatkozásában – az olyan pártlistához tartozó országgyűlési képviselőket, amelynek pártlistája a valamennyi területi pártlistára leadott és országosan összesített érvényes szavazatok több mint öt százalékát megkapta, mindenképpen megilleti a képviselőcsoport létrehozásának joga. Az ilyen támogatottsággal rendelkező pártokhoz tartozó képviselők nem foszthatók meg attól a joguktól, hogy pártjuk frakcióját az Országgyűlésben létrehozzák és fenntartsák, akkor sem, ha az Országgyűlés a Házsabályban – más képviselők frakcióalakítási joga vonatkozásában, az Országgyűlés szervezeti-alkotási szabadságával élve – hatékonysági szempontok miatt a képviselőcsoport alakításához magasabb létszámot határozna meg. Egyéb tekintetben viszont az országgyűlési képviselők jogai és kötelezettségei egyenlők: a frakciótag és a nem frakciótag képviselőket is azonos, a képviselői jogállás részének minősülő jogok (mentelmi jog, törvénykezdeményezési jog, ülésezési jog, felszólalási avagy beszédjog, szavazási jog, javaslat- és indítványtételi jog, tájékoztatáshoz való jog, valamely bizottság munkájában történő részvételhez való jog stb.) illetik meg, és úgyszintén azonos kötelezettségek (összeférhetetlenség, parlamenti fegyelem stb.) terheli őket. Mivel tehát e jogok és kötelezettségek a panaszosok vonatkozásában nem különböznek más, frakciótag országgyűlési képviselők jogaitól és kötelezettségeitől, és mivel a frakcióalakításra vonatkozó szabályok meghatározása – a fenti, alkotmányos követelménytől eltekintve – az Országgyűlésnek az Alaptörvény 5. cikk (4) és (7) bekezdése által biztosított szervezeti-alkotási szabadsága körébe tartozik, ezért a Házsabály 13. § (1) és 14. § (1) bekezdése a panaszosok vonatkozásában nem sértette, illetve nem sérti sem az Alaptörvény 4. cikk (1) bekezdését, sem az 5. cikk (4) bekezdését.

- [17] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 13. § (1) bekezdése és 14. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt az Abtv. 65. §-a, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 52. § (1) bekezdése alapján elutasította. A határozat Magyar Közlönyben történő közzétételének elrendelése az Abtv. 44. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. április 22.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3005/2012.

Dr. Balogh Elemér alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [18] Egyetértek a határozat rendelkező részében foglalt döntéssel, az alkotmányjogi panasz elutasításával, de szükségesnek tartom a határozat indokolását az alábbiakkal kiegészíteni.
- [19] 1. Egyetértek a határozat indokolásának megállapításával, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott, az országgyűlési képviselő csoportra (frakcióra) vonatkozó házszabályi rendelkezések olyan belső „szervezeti” normák, amelyeket az Országgyűlés – az Alaptörvény keretei között – a Házszabályban szabályozhat. Ez következik az Alaptörvény – határozat által is felhívott – 5. cikkének (7) bekezdése első mondatából: „[a]z Országgyűlés a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott házszabályi rendelkezésekben állapítja meg működésének szabályait és tárgyalási rendjét.” (Egyetértek ugyanakkor dr. Lévay Miklós alkotmánybíró különvéleményének azon megállapításával is, amely a Házszabály rendszertani értelmezésével arra a következtetésre jut, hogy a Házszabály II. részében foglalt frakcióalapítás nem minősíthető – sem közvetetten sem közvetlenül – az Országgyűlés kizárólagos jogkörébe tartozó szerkezetalkotási kérdésnek.) A parlamenti képviselőcsoportok (frakciók) nem az Országgyűlés (szervezeti) döntése alapján, hanem a parlamenti képviselők szabad mandátumán alapuló, önkéntes társulásával létrehozott, az Alaptörvényben szabályozott és önálló jogi státusszal rendelkező intézmények. A frakciók létét és működésüket az Alaptörvény rendelkezései feltételezik [Alaptörvény 3. cikk (4) bekezdés, 5. cikk (4) bekezdés, 49. cikk (1) bekezdés]. A frakciók olyan „kollektív képviselői jogokat”, frakciójogokat (az egyéni képviselői jogokhoz képest „többlet jogokat”) gyakorolnak, amelyek legfőbb célja az, hogy elősegítsék a parlamenti pártok és rajtuk keresztül az Országgyűlés munkájának hatékonyságát. Kiemelt szerepe van a frakciók „többlet jogainak” az Országgyűlés törvényalkotói munkájának a segítségével, annak operacionalizálásában. (Ilyen „kollektív képviselői jog”, frakciójog például a frakciót megillető beszédjog, vagy az indítványtételi jog.) A frakciók (a frakciót alkotó parlamenti képviselők) tehát az említett „kollektív képviselői jogok”, frakciójogok alanyai; a kollektíven (a frakcióhoz tartozó képviselők által közösen) gyakorolt képviselői jogok

garanciális jelentőségűek: gyakran a parlamenti kisebbség jogait biztosítják (pl. az ellenzéki frakciók számára biztosított felszólalási, beszéd, illetve indítványozási többletjogok), míg más esetekben az országgyűlési tárgyalás vagy szavazás hatékonyságát segítik elő.

- [20] 2. Az Alaptörvény 5. cikkének (4) bekezdése értelmében az országgyűlési képviselők a házszabályi rendelkezésekben meghatározott feltételek szerint alakíthatnak országgyűlési képviselőcsoportot a parlamenti tevékenységük összehangolására. Egyetértek a határozat azon megállapításával, hogy az Országgyűlés a frakciókra vonatkozó rendelkezések Házszabályban történő szabályozásában – az Alaptörvény felhatalmazása alapján és annak keretei között – viszonylag széles szabályozási autonómiával rendelkezik. Ugyanakkor álláspontom szerint az Országgyűlés házszabály-alkotási/módosítási alkotmányos jogköre nem korlátlan, annak az Alaptörvényből levezethető korlátai vannak. Ezek az alaptörvényi korlátok értelemszerűen irányadók akkor is, ha az Országgyűlés a Házszabálynak a frakciókra vonatkozó rendelkezéseit módosítja. A Házszabály frakciókra vonatkozó rendelkezései, a frakciók említett rendelkezések alapján történő működése szorosan kapcsolódik az Országgyűlés szervezeti és működési szabályaihoz, jelentősen befolyásolja azokat, illetve rajtuk keresztül az Országgyűlés működését. Álláspontom szerint a Házszabály frakciókra vonatkozó normatív rendelkezéseinek megalkotásánál és módosításánál egyaránt alkotmányos követelmény az, hogy az említett rendelkezések ne legyenek ésszerűtlenek vagy önkényesek. Ésszerűtlen, illetve önkényes álláspontom szerint az olyan szabályozás, amely kiüresíti, avagy ellehetetleníti a parlamenti képviselőknek az Alaptörvény 5. cikk (4) bekezdésében foglalt alkotmányos jogát és a frakciók által gyakorolt „kollektív képviselői jogokat”. Az ilyen szabályozás ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt demokratikus jogállamiság alaptörvényi rendelkezésével, az Alaptörvény 4. cikk (1) bekezdésében foglalt szabad mandátum elvét garantáló alaptörvényi rendelkezéssel és az Alaptörvény 5. cikk (4) bekezdésével.
- [21] Álláspontom szerint a legfőbb alkotmányos aggály abban áll, hogy a Házszabály jelenleg nem tartalmaz olyan garanciális rendelkezéseket, amelyek kizárnák azt, hogy az Országgyűlés az Alaptörvény 5. cikk (4) bekezdésében foglalt, az országgyűlési képviselőket megillető alkotmányos jog, illetve a frakciókat megillető „képviseleti kollektív jogok”, frakciójogok gyakorlását olyan mértékben korlátozó házszabályi rendelkezéseket fogadjon el, amelyek ellehetetlenítik azok gyakorlását. A Házszabály alkotmányjogi panasszal támadott szabályozásából hiányzik például az a rendelkezés, amely meghatározná azt, hogy az Országgyűlés milyen szabályozási elv alapján határozza meg azt, hogy hány képviselő alakíthat frakciót. Ha például az Országgyűlés olyan magas számban határozná meg a frakció alapításához szükséges képviselői létszámot, amely nem tenné lehetővé a parlamenti képviselők számára a frakcióalapítást, az nyilvánvalóan ésszerűtlen és önkényes szabályozást jelentene. Ésszerűtlen és önkényes véleményem szerint az a szabályozás is, amely nem növeli, hanem csökkenti a parlamenti munka hatékonyságát, bénítja a parlamenti képviselőknek a köz érdekében végzett tevékenysége lehetőségeit.
- [22] A parlamenti képviselőket megillető egyéni képviselői jogok véleményem szerint nem tekinthetők az Alaptörvényben szabályozott alapvető jogoknak. Ebből következik, hogy a parlamenti képviselők frakcióalapításának az Alaptörvény 5. cikk (4) bekezdésében foglalt joga, valamint a frakciókat megillető „kollektív képviselői jogok”, frakciójogok sem alapvető jogok, és nem is korlátlanok/korlátozhatatlanok. Ugyanakkor az Alaptörvény 5. cikkének (4) bekezdésében a parlamenti képviselők számára az országgyűlési képviselőcsoport megalakításához és ezen keresztül az említett „kollektív képviselői jogok gyakorlásához” kapcsolódó alkotmányos jog Házszabályban történő szabályozásánál (annak módosításánál) is alkotmányos követelménynek tartom olyan garanciális szabályoknak a létét, amelyek biztosítják az alkotmányos jog érvényesülését. Az említett jogot korlátozó rendelkezések esetében csak olyan korlátozást tartok alkotmányosan megengedhetőnek, amely nem üresíti ki, nem teszi lehetetlenné az említett alkotmányos jog gyakorlását.
- [23] Véleményem szerint a határozat indokolásában az Alkotmánybíróságnak rá kellett volna mutatnia a fent említett garanciális szabályok hiányára, illetve a fenti alkotmányos követelményre, amelyre az Országgyűlésnek a Házszabály módosítása során a jövőben figyelemmel kell lennie.

Budapest, 2013. április 22.

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

- [24] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom:

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [25] A határozat rendelkező részével egyetértek, ugyanakkor – az általam legnagyobb részében osztott – indokoláshoz az Abtv. 66. § (3) bekezdése alapján az alábbi észrevételt fűzöm.
- [26] A képviselői jogállás tartalmát képező jogok (a képviselői jogok), valamint a hozzájuk kapcsolódó képviselőcsoport-alakítás joga nem tartoznak az alapvető jogok kategóriájába, és nem tartoznak a jogalanyok által általában megszerezhető és birtokolható jogok tartományába sem. Ezek a jogok nem az általános életviszonyok tartozékai, funkciójuk és jellegük speciális. A képviselőt nem mint természetes személyt illetik meg, hanem a képviseleti demokrácia működéséhez szükséges eszközrendszer nélkülözhetetlen részét képezik, melyekkel a közjogi szabályozás a képviselőt a nép közvetett hatalomgyakorlásának biztosítása érdekében ruházza fel.
- [27] A fentiekre tekintettel az indítványozóknak a szerzett jogokra, a várományra és ezekkel összefüggésben a jogbiztonságra történő hivatkozását téves megközelítésnek tartom. Álláspontom szerint a képviselői jogoknak, illetve a frakcióalakítás jogának viszonylatában a szerzett jogok és a váromány védelme, illetve ebben a kontextusban a jogbiztonság követelménye értelmezhetetlen. A képviselői jogokat és a frakcióalakítás jogát érintő szabályozások megváltoztatásának alkotmányosságát a képviseleti demokrácia működésének, a nép közvetett hatalomgyakorlásának a viszonylatában lehet vizsgálni.

Budapest, 2013. április 22.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós alkotmánybíró különvéleménye

- [28] Nem értek egyet a többség elutasító álláspontjával; az alkotmányjogi panasz alapján meg kellett volna állapítani a Házsabály két támadott rendelkezésének alaptörvény-ellenességét, és hatálybalépésük időpontjára visszamenőleges hatállyal (ex tunc) meg kellett volna semmisíteni azokat. A vitatott szabályozást az Országgyűlés egy folyamatban lévő frakcióalakítás időszakában módosítással építette be a Házsabályba, s ezáltal megakadályozta az új képviselőcsoport létrejöttét. Maga az eljárás, valamint a képviselői szabad mandátumot indokolatlanul korlátozó szabálmódosítás az Alaptörvény rendelkezéseinek sérelmét eredményezte.
- [29] 1. A Házsabály országgyűlési cikluson belüli módosítása
- [30] Sem az Alkotmány nem tiltotta, sem az Alaptörvény nem tiltja a Házsabály cikluson belüli módosítását, s ilyen módosításra többször sor is került. Arra is volt példa (nem is egy), hogy éppen az Alkotmánybíróság döntése indukálta (kényszerítette ki) a Házsabály megváltoztatását. Tehát ezzel, mármint a cikluson belüli módosítással önmagában semmi baj nincs. A kérdés mégis az, hogy a megbízatását tekintve négyéves ciklushoz kötött legfőbb népképviseleti szerv, amely az alkotmányozói és a törvényhozási hatalom letéteményese, korlátlanul, minden józan mérlegelést figyelmen kívül hagyva változtathatja-e a saját szervezetére és működésére vonatkozó szabályokat. Az ügyben hozott határozatot elfogadó többség által teljes körűen meg nem válaszolt kérdés tehát az, hogy vannak-e határai a Házsabály korlátlan számú és bármilyen indíttatású módosításának.
- [31] Ilyen korlátnak tekintem azt, hogy a módosítás a jogállamiság elvének megfelelően [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] ne döntsön el egyedi ügyet normatív szabályozásba csomagolva. Alkalmi módosításra (normatív beavatkozásra) az Országgyűlés szervezetének vagy működésének lényeges elemét érintő indok, vagy az Alaptörvényből fakadó kényszerítő körülmény szolgálhat alapul. Egyedi ügy tehát csak akkor adhat okot a beavatkozásra, ha a beavatkozás nem pusztán politikai indíttatású, hanem lényeges (alkotmányi szintű) körülményen alapul. Ilyen indoknak kell ezen túlmenően azt is tekinteni, ha egy képviselő vagy képviselők csoportja visszaélészerűen próbálná a Házsabály valamely rendelkezését alkalmazni. A normativitás és az alkalmi (a normatív kereteken túlmutató) esetek szabályozására jó példa a német Bundestag frakcióalakítási szabálya, amely a Bundestag létszámának legalább öt százalékát kitevő – azonos párthoz tartozó, vagy az azonos politikai célkitűzéseket magukénak valló pártok esetén az egymással nem versengő – képviselők számára alanyi jogként biztosítja a frakció megalakulását. Ha azonban ezeket a feltételeket nem teljesítő csoport kívánna frakcióként megalakulni, ahhoz a Bundestag egyetértése szükséges.
- [32] A magyar Országgyűlés több ciklusában alakultak olyan frakciók, amelyek a ciklus kezdetén nem léteztek; olyan pártok olyan képviselőcsoportjai jöttek létre, amelyekre a választópolgárok nem szavazhattak. Kérdés, hogy az ilyen frakciók létrejöttének tilalma az Alaptörvényből levezethető-e. Szerintem nem. Ha viszont nem vezethető le, akkor

véleményem szerint különösen fontossá válik, hogy a Hárszabály valóban normatív módon (normatív kötőerővel) határozza meg a frakcióalakítás szabályait, illetve az Országgyűlés a normatív kötőerő feloldási kényszere nélkül tudjon alkalmi (eseti) ügyeket megoldani.

- [33] 2. A frakcióalakítás normatív kötőerejének formális meghatározása
- [34] A Hárszabály hatályos rendelkezései a frakcióalakítás általános szabályait tekintve úgy rendelkeznek, hogy képviselőcsoport alakítására országos pártlistát állítani tudó és bármilyen forrásból mandátumot szerző képviselők jogosultak, feltéve, ha létszámuk eléri a tizenkét főt. A Hárszabály 14. § (2) bekezdése azt a személyi kört mentesíti a létszámminimum követelménye alól, akik olyan pártnak a képviselői, amely országos listáról mandátumot szerzett, tehát elérte az ötszázalékos küszöböt, feltéve, ha az adott párt országos listájáról mandátumot szerzett valamennyi képviselő ehhez (tehát a preferált módon létrejött) képviselőcsoportához tartozik.
- [35] A frakcióalakítás szabályai meghatározóan a választási rendszeren nyugszanak, a létszámminimum pedig önmagában álló (sem a választási eredményhez, sem az Országgyűlés létszámához nem kapcsolható). A választási rendszeren nyugvó elemekről [Hárszabály 13. § (1) bekezdés, 14. § (2) bekezdés] megállapítható, hogy azok többszörösen összetettek, nehezen, esetleg eltérően értelmezhetőek. Ha a frakcióalakítás a választási rendszeren, ezen belül is meghatározóan annak egyik elemén (országos lista) nyugszik, azt kellene rögzíteni, hogy mennyi az a mandátum, amennyit a választásokon egy országos pártlistát állítani tudó és arról mandátumhoz jutó párt minimum elér, függetlenül a mandátumhoz jutó pártok számától, azok egymáshoz viszonyított eredményétől és a kompenzáció aktuális mértékétől. Ilyen, tartalmi értelemben vett feltételt, egyúttal garanciális elemet a Hárszabály nem tartalmaz. Ezzel szemben rögzít egy semmihez sem köthető számot (jelenleg 12, korábban 10), amely bármikor bármilyen mértékben növelhető, esetleg csökkenthető.
- [36] A bármikor, bármilyen mértékű küszöbszám-emelés lehetősége – normatív tartalmú korlát nélkül – alkalmas arra, hogy az Országgyűlésbe a választások eredményeképpen bejutott egyes pártok frakció nélkül maradjanak, vagy legalábbis megszűnéssel fenyegetett helyzetben lévő képviselőcsoportként tevékenykedjenek. A normatív kötőerő formális meghatározása különösen indokolja annak vizsgálatát, hogy a frakcióalakítás (frakciómegtartás) joga kizárólag az Országgyűlés szervezetalakítási szabadsága körébe tartozik-e.
- [37] 3. A frakcióalakítás korlátlan alárendeltsége az Országgyűlésnek
- [38] Az Országgyűlés nagyfokú szervezetalakítási szabadságát a többségi határozat elismeri, és kizárólagosan ebbe a körbe sorolja a frakcióalakítás szabályainak meghatározását. Tételként rögzíti, hogy „a képviselőcsoportok politikai értelemben a pártokhoz kötődnek, jogilag azonban nem a pártok, hanem az Országgyűlés szervei.” Ha viszont magát a Hárszabályt tekintjük relevánsnak, akkor ott egészen más megközelítéssel és normaszervezettel találkozunk. A Hárszabály ugyanis két egymástól teljesen elkülönült részben foglalkozik a frakciókkal, illetve a szervekkel. A II. rész címe: „AZ ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐCSONPORTOK”, az ezt követő III. rész viseli „AZ ORSZÁGGYŰLÉS SZERVEZETE” címet, ami részletesen tartalmazza az Országgyűlés tisztségviselőire, a Hársbizottságra, a bizottsági elnöki értekezletre, valamint a bizottságokra vonatkozó szabályokat. Úgy gondolom, hogy a szervezetalakítási szabadság ez utóbbi körben, tehát a Hárszabály III. része tekintetében értelmezendő.
- [39] A Hárszabály II. részében foglalt frakcióalakítás azonban nem minősíthető sem közvetlenül, sem közvetetten az Országgyűlés kizárólagos jogkörébe tartozó szervezetalakítási kérdésnek. Nem a gyűlésnek vannak ugyanis képviselői, hanem a képviselőknek van gyűlésük. Ez igaz az Országgyűlésre is. A csoportalakítás joga ebből fakadóan a képviselői szabad mandátumon alapul, amelynek érvényre juttatását normatív módon, világosan és a képviselői szándék megvalósítását tervezhetően kell tartalmaznia a Hárszabálynak.
- [40] 4. A szabad mandátum érvényesülésének megakadályozása
- [41] A szabad mandátum a képviselői jogállás alapja. A szabad mandátum azt jelenti, hogy a megválasztás után a képviselő jogilag függetlenné válik választóitól; állásfoglalásait meggyőződése és lelkiismerete alapján alakítja ki, s így is szavaz; képviselői tevékenysége és szavazata miatt nem hívható vissza. Ugyanez a szabadság érvényesül azonban a képviselő és az őt állító párt viszonyában is. A képviselő legitímációja a megválasztáshoz és nem a párthoz kötődik. A párt jogi eszközökkel nem kényszerítheti a képviselőt a párt véleményének képviselőjére. A pártból kilépett vagy kizárt képviselő országgyűlési képviselői jogállása sértetlenül fennmarad.
- [42] Ha a parlamenti ciklus tartama alatt pártok szétválhatnak, új pártok alakulhatnak stb., s a képviselők ezeknek az eredetileg, a választáskor még nem létező új pártoknak a képviselőjét látják el az Országgyűlésben, úgy ezen pártok legitímációja az Országgyűlésben nem közvetlenül a választók akaratából, hanem a képviselők legitímációjából ered. [Szemelvények az Alaptörvény negyedik módosításával hatályát veszített 27/1998. (VI. 16.) AB határozatból.]
- [43] A többségi határozatban kifejtett állásponttal szemben az a meggyőződésem, hogy a Hárszabály vizsgált módosítása alaptörvény-ellenesen korlátozta valamennyi országgyűlési képviselő mandátumszabadságának azt az elemét, amely frakcióalakításra és létező frakció megtartására vonatkozik. Ez a korlátozás az alkotmányjogi

panaszt benyújtók esetében manifesztálódott is, vagyis közvetlen alkotmányjogi panasz benyújtását tette lehetővé. A képviselői jogállásnak [Alaptörvény 4. cikk] a sérelem alapjául szolgáló egyenlőségi eleme nem alapjogot érint, hanem a népszuverenitás [Alaptörvény B) cikk (3) bekezdés], valamint a képviseleti demokrácia [Alaptörvény B) cikk (4) bekezdés] alkotmányos elvével áll összefüggésben, és mint ilyen, alaptörvényi védelem alatt áll. A többségi határozatban foglalt döntés ezt a védelmi kötelezettséget hagyta figyelmen kívül.

Budapest, 2013. április 22.

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

[44] A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 26/2013. (IV. 25.) OGY határozata az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat a következők szerint módosul:
Az Országgyűlés
a Számvevőszéki és költségvetési bizottságba
Kara Ákos (Fidesz) helyett
dr. Nyitrai Zsoltot (Fidesz) 2013. május 1-jétől
a bizottság tagjává
megválasztja.
2. E határozat elfogadásakor lép hatályba, és 2013. május 2. napján hatályát veszti.

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 27/2013. (IV. 25.) OGY határozata Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében**

Az Országgyűlés Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10. B. 34.874/2012/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 28/2013. (IV. 25.) OGY határozata
Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

Az Országgyűlés Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10. B. 34.876/2012/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 29/2013. (IV. 25.) OGY határozata
Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében****

Az Országgyűlés Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10. B. 34.877/2012/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 30/2013. (IV. 25.) OGY határozata
Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi ügyében*****

Az Országgyűlés Balog Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10. B. 34.878/2012/4. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

*** A határozatot az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 31/2013. (IV. 25.) OGY határozata
Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében***

Az Országgyűlés *Szekó József* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pécsi Járásbíróság 5. B. 96/2013/3. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 32/2013. (IV. 25.) OGY határozata
Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében****

Az Országgyűlés *Szekó József* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pécsi Járásbíróság 5. B. 154/2013/3. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

**Az Országgyűlés 33/2013. (IV. 25.) OGY határozata
Szekó József országgyűlési képviselő mentelmi ügyében*****

Az Országgyűlés *Szekó József* országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Pécsi Járásbíróság 5. B. 153/2013/3. számú megkeresésével érintett ügyben nem függeszti fel.

Lezsák Sándor s. k.,
az Országgyűlés alelnöke

Szilágyi Péter s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Tiba István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

*** A határozatot az Országgyűlés a 2013. április 22-i ülésnapján fogadta el.

**A miniszterelnök 59/2013. (IV. 25.) ME határozata
főiskolai tanár kinevezéséről**

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 27. § (3) bekezdésében foglalt jogkörömben – az emberi erőforrások miniszterének a fenntartóval egyetértésben tett előterjesztésére –

dr. Németh Gábert

– 2013. május 10-ei hatállyal –

főiskolai tanárrá kinevezem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Biró Marcell,

a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 2–4.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető.